

Sermayeye kefen dokumak için 1 Mayıs'a!

Daha iyi bir ücret, insanca yaşam ve çalışma koşulları, kreş hakkı, tekstil işkolunun yeniden ağır ve tehlikeli işler arasında sayılması, işsizlik sigortasından faydalanma koşullarının tüm işsizleri de kapsayacak bir şekilde genişlemesi ve işsizlik parasının artması, baskının, hakaretlerin, mobbingin

son bulması, mesai ücretlerinin artması, yıllık izinlerin ve hafta tatili haklarının gasp edilmemesi, OHAL'in kaldırılması talepleriyle ve işçilerin birliği halkların kardeşliği için tekstil işçileri 1 Mayıs meydanlarında diğer sınıf kardeşleriyle birlikte olmalı, gücünü göstermelidirler. **s.8**

Kadınların ve çocukların en fazla yıkımı yaşadıkları bir süreçte işçilerin, emekçilerin ve toplumsal mücadelenin ilerici birikiminin kendini güçlü bir şekilde ifade etmesi, birleşik, kitlesel ve devrimci 1 Mayıs'ların gerçekleşmesi, kadınların mücadelesine ivme kazandıracığı gibi, eşit ve özgür dünya özlemini de büyütecektir. **s.18**

Haftalık
Sosyalist
Siyasal Gazete

ISSN 1300-3585

Sayı 2018 / 16
20 Nisan 2018 • 1 TL

Kızıl Bayrak

www.kizilbayrak39.net

Türkiye bir NATO ülkesidir, AKP ise emperyalistlerin imalatıdır. Yani ne emperyalistler uşaklarından ne uşaklar efendilerinden vazgeçebilir. ABD en çok Ankara'daki 'Truva atı'nı değiştirme yoluna gidebilir. Bu emperyalist gücün ülke üzerindeki vesayeti ise, ancak emekçilerin anti-emperyalist/anti-kapitalist direnişiyle kırılabilir.

AKP iktidarınının kiblesi ABD emperyalizmidir!

Ellerinde kan, dillerinde yalan

ABD, İngiltere ve Fransa'nın Suriye'ye yönelik füze saldırısı Türk sermaye devleti tarafından belli bir heyecanla karşılandı.

Saadet Partisi neden öne çıkartılıyor?

SP sömürü düzeninin ihtiyacının ürünüyse, işçi-emekçilere ne verebilir? Gericiliğin ve karanlığın daha da artmasından başka bir şey veremez.

Güç, bağımsız enerji politikalarından alınır!

Nükleer enerji santrali bir ülkenin güç kazanma noktası mıdır? İnsanlığı ve doğayı yok sayan bir politika bir toplumu ne kadar süre güçlü gösterebilir?

MİB 1 Mayıs'a nasıl bakıyor, nasıl hazırlanıyor? **s.12**

Metal işçileri birliğe, mücadeleye ve dayanışmaya! **s.13**

AKP iktidarının kiblesi ABD emperyalizmidir

Bölgedeki koşullar, ikili oyunları şimdilik mümkün kılsa da, bu dengenin kırılacağı çok sayıda veri de mevcut. ABD ile suç ortaklarının Suriye'ye düzenledikleri füze saldırısı, bu kırılmanın boyutu hakkında somut bir fikir veriyor. Dikta rejiminin batılı emperyalistlerin safında olduğunu ilan etmesi ise, AKP iktidarının kiblesinin Washington olduğunu bir kez daha ispatlamıştır. Çatışmanın şiddetlenmesi durumunda, ABD/NATO üsleriyle dolu ülkenin savaş girdabına sürüklenme ihtimali yüksektir.

Sermaye iktidarı, son dönemde 'ikili oyun' sergileyerek Ortadoğu'da kendine alan açmaya çalışıyor. Kuşkusuz ki, dümeni AKP'nin elinde olan bu iktidarın kiblesi Washington'dur. Bu konuda en ufak bir tereddüt bulunmuyor. Buna karşın, Rusya ile ilişkiler geliştirerek manevra alanını genişletmek için de hamleler yapıyor. Bu tarz ikili oyunlar bir dönem için belli avantajlar sağlasalar da uzun ömürlü olmuyor, olamıyor. İktidarın riyakarlıkta sınır tanımayan bir çizgiye mahkum olması, dün söylediğini bugün yalanlaması, ikili oyunların başa bela açmaya uygun zeminler olduğuna işaret ediyor.

Erdoğan AKP'si, Washington'daki efendilerini kızdırmadan Moskova ile işbirliğini geliştirmenin yollarını arıyor. Bu alanda bazı adımlar da atıyor. Buna karşın gözü her zaman büyük efendisi ABD'den gelecek sinyallerdedir. Örneğin Rusya ile S-400 savunma sistemleri için pazarlık yaparken, ABD'nin Patriot sistemlerine de talip oluyor. Rusya ile işbirliğini geliştirirken bile, her önemli eşikte batılı emperyalistlerden yana tutum alarak safını belli ediyor.

Rusya uçağını düşürdüğünde emperyalist savaş aygıtı NATO'ya sığınan Erdoğan, beklediği karşılığı alamayınca yalvar/yakar Putin'le barışmak zorunda kalmıştı. Dış politikayı tek adam diktasının geleceğine endeksleyen AKP, ABD'ye biat ettiğini unutmadan Rusya ile ilişkileri dengede tutmak zorunda kalıyor. Bu ikilem, iktidarın Rusya nezdinde "güvenilmez ortak" damgası yemesine neden olurken, Washington'daki efendilerin Ankara'daki uşaklarına duydukları güveni de zedeliyor. Görüldüğü üzere, ilke/değer yoksunu ikili oyunlar AKP iktidarına kısa süreli faydalar sağlasa da, ağır bir faturaya dönüşme olasılığını da içinde

barındırıyor.

Tek adam diktasına dayalı rejimin dış politikada yaşadığı bu 'şizofrenik haller'in bir nedeni yayımlacı ihtiraslara, diğeri de Kürt halkına düşmanlıktır. ABD ile yaşanan gerilim ikinci sebepten kaynaklanırken, Suriye topraklarını işgal/ilhak etme hırsı ise, Rusya ile gerilime neden oluyor. Buna karşın her iki tarafın da AKP iktidarına katlanmasını sağlayan sebepler var. Bu sebepler her an ortadan kalkabileceği gibi, ülkeyi iki güç arasındaki olası bir çatışmanın ortasına da atabilir.

Türkiye bir NATO ülkesidir, AKP ise emperyalistlerin imalatıdır. Yani ne emperyalistler uşaklarından ne uşaklar efendilerinden vazgeçebilir. ABD en çok Ankara'daki 'Truva at'ını değiştirme yoluna gidebilir. Bu emperyalist gücün ülke üzerindeki vesayeti ise, ancak emekçilerin anti-emperyalist/anti-kapitalist direnişleriyle kırılabilir.

Ne AKP'ye ne şefine güvenen Rusya ise, iktidarın ikili oyunundan mümkün olduğu kadar yararlanmaya çalışıyor. Örneğin S-400 anlaşması, Akkuyu santrali, Türk Akımı doğalgaz boru hattı gibi büyük projeler bu sayede kotarıyor. Öte yandan Rusya Erdoğan AKP'sinin cihatçı terör örgütleriyle yakın işbirliğini de değerlendiriyor. Nitekim Halep, Doğu Guta gibi stratejik önemi olan iki çatışma alanının cihatçılarla anlaşma sağlanarak boşaltılmasında, AKP'nin tetikçilerine 'anlaşın' talimatı vermesinin önemli bir rolü olmuştur. İdlib kentinin aynı yöntemle boşaltılması hedefleniyor. Bu rol karşılığında Efrîn'i işgal etme fırsatı yakalasa da, sermaye iktidarının ele geçirdiği bölgeleri terk etmek zorunda kalacağı günler uzak görünmüyor.

Bölgedeki koşullar, ikili oyunları şimdilik mümkün kılsa da, bu dengenin kırılacağı çok sayıda veri de mevcut. ABD ile suç ortaklarının Suriye'ye düzenledikleri füze saldırısı, bu kırılmanın boyutu hakkında somut bir fikir veriyor. Dikta rejiminin batılı emperyalistlerin safında olduğunu ilan etmesi ise, AKP iktidarının kiblesinin Washington olduğunu bir kez daha ispatlamıştır. Çatışmanın şiddetlenmesi durumunda, ABD/NATO üsleriyle dolu ülkenin savaş girdabına sürüklenme ihtimali yüksektir.

Komşu bir ülkeyi hedef alan emperyalist barbarlığa destek veren dikta rejimin büyük şefi, ihtiyaç duyduğunda şov yapmak amacıyla batıya dil uzatıyor. Oysa Suriye'yi hedef alan saldırının yanında AKP tarafından desteklenmesi, bu şovların riyakarlık seremonilerinden başka bir şey olmadığını bir kez daha gözler önüne sermiştir.

'İkili oyunlar'dan AKP'nin temsil ettiği asalak kapitalistler, saray çetesi ile dalkavukları yarar sağlıyor olabilir. Bu politikanın emekçilere yansımaları ise daha yüksek enflasyon, arka arkaya gelen zamlar, işsizliğin artması, baskı ve zorbalığın ay-yuka çıkması, hak arama mücadelesinin kolluk kuvvetlerinin şiddetiyle engellenmesi ve daha pek çok rezalet...

Kapitalist sistemin yarattığı, saray çetesinin derinleştirdiği bu rezaletlere karşı durma sorumluluğu, bedeli ödeyen işçi sınıfı ve emekçilerin omuzlarındadır! Emekçiler bu gidişata dur demedikçe, AKP iktidarı ülkeyi olası bir savaş bataklığına doğru sürüklemeye devam edecektir!

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2018/16 * 20 Nisan 2018 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü:

Ersin Özdemir

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK
Meşrutiyet Mah. Kodaman Sk. No: 111/15
Şişli / İstanbul

Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25
e-mail: info@kizilbayrak.net
twitter: @kizilbayraknet
www.kizilbayrak39.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad. Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

Ellerinde kan, dillerinde yalan

ABD, İngiltere ve Fransa'nın Suriye'ye yönelik füze saldırısı Türk sermaye devleti tarafından belli bir heyecanla karşılandı. Dışişleri Bakanlığı "operasyonu yerinde bir tepki" olarak görüp, "memnuniyet"ini açıklamakla kalmadı, abartıp saldırıyı "tüm insanlığın vicdanına tercüman" olarak niteledi. Açıklamada ayrıca "Kimyasal silahlar dahil kitle imha silahlarıyla ayırım gözetmeksizin sivilleri hedef alan saldırılar insanlığa karşı suç teşkil etmektedir" denildi. Erdoğan da ilk elden sadece kimyasal silah olduğu için değil, Esad rejimini devirmek için de saldırıların devamını dileyip, "yüz binlerce masum çocuğun, kadının, sivilin hesabının" sorulmadığından yakındı. Bu şekilde bir kez daha emperyalist efendilerden beklentisini dile getirmiş oldu.

Tarih uzun zamandan beri "devlet dilinin" gerçeğini çözecek denli acı deneyim biriktirdi. Örneğin emperyalist devletlerin "insanlıktan", ülkelere "demokrasi götürmekten" ne anladığını Irak'ta, Afganistan'da, Libya'da ve şimdilerde Suriye'de olduğu gibi savaş, yıkım, göç, tecavüz gibi sonuçlara bakarak görmek mümkündür. Emperyalist devletler ve işbirlikçileri için, bu "insani" duyarlılıkları nedeniyle "kimyasal silah kullanıldı" iddiası, kanıt gereksinim bile duyulmadan bombalamak, füze fırlatmak için yeterli sebep olabilmektedir.

Aynı şekilde Suriye'nin yıkım tablosunun baş aktörlerinden olmaya oldukça hevesli olan AKP'nin, bu acıları propaganda malzemesi olarak kullanması da şaşırtıcı değildir. "Yüz binlerce masum

çocuğun, kadının, sivilin" acılarına neden olan AKP iktidarının başının, Suriye halkları için gösterdiği insani duyarlılığın hiçbir geçer akçesi yoktur. Türk sermaye devleti, Suriye'de katliamlar gerçekleştiren IŞİD ve benzeri gerici çeteleri koruyup kollayarak Suriye'deki savaşı derinleştirip, ölümleri ve acıları arttırmaktadır.

Bir başka büyük yalan ise AKP iktidarının kimyasal silahlara karşı "duyarlılığı" meselesidir. Yakın tarihe bu konuda kısaca göz atmak yetmektedir. Geçtiğimiz Şubat ayında Efrin'in kuzeybatısında bir köye TSK-ÖSO tarafından gaz saldırısı yapıldığı ve 6 köylünün yaralandığı YPG sözcüsünün Reuters'a yaptığı açıklama ile duyurulmuştu. Ayrıca Suriye İnsan Hakları Gözlemevi yanında Suriye'nin resmi haber ajansı SANA'ya konuşan

bir doktor da kimyasal saldırı belirtlerini duyurmuştu. O zaman Türk yetkililer "Türkiye hiçbir zaman kimyasal silah kullanmadı" diyerek kendini savunmuş, Beyaz Saray da Türk devletinin kimyasal silah kullanmasının "son derece olasılık dışı" olduğunu, ellerinde bunu teyit edecek bir kanıt olmadığını söylemişti. Görüldüğü üzere büyük bir ikiyüzlülük ve pişkinlikle işlerine geldiğine göre kanıt peşinde koşmaktalar.

Türk sermaye devletinin kirli sicili bununla sınırlı değildir elbette. Kimyasal silahları gayriinsani bulanlar Sur'da, Cizre'de, Nusaybin'de kimyasal silah kullanılmış olması gerçeğini inkar etmektedirler. Operasyonlar bittikten sonra 2 hafta sokağa çıkma yasağının delil karartma amaçlı kullanıldığını belirten HDP'li si-

yasetçilerin, kemikleri bile tahrip eden "Yasadışı ve envanter dışı silahlar kullanılmış" tespitlerine ise kulaklar kapatılmıştır.

Keza daha önce de hapisane katliamlarında çeşitli kimyasal silahlar kullanılmıştı. 19 Aralık katliamlarında kadın tutsaklar diri diri yakılmıştı. Bunun dışında hemen hemen her muhalif eyleme biber gazı adıyla meşrulaştırılan kimyasal gazlarla saldırılmaktadır. Hatta Sur'da ya da Haziran Direnişi'nde örnekleri yaşandığı üzere bu gaz saldırıları sonucu ölümlere sebebiyetler verilmiş, bu saldırılarda pek çok insan yaralanmıştır. Oysa dünya ve Türkiye'deki tabip birlikleri uarmakta; "Gösteri kontrol ajanı denen kimyasal silahlar sağlığa zararlıdır, tehlikelidir, ölümcüldür, kullanılmamalıdır!" demektedir. Ayrıca unutmamak gerekir ki 90'lı yılların kirli savaş ortamında sadece kimyasal silahlarla değil, insanlık dışı katliam ve işkencelerle Kürt halkı kıymından geçirilmiştir. Asit kuyularına atılanları kimse unutturamaz. Bu toprakların mazlum "kadim" halkları için Munsur'un kan aktığı Dersim Katliamı'ndan önce de sonra da bu gerçek hiçbir zaman değişmemiştir.

Özetle her türden silahı kendine muhalif gördüklerine karşı bolca kullanmaktan çekinmeyen Türk sermaye devletinin, Suriye'de kirli çıkarları gereği "çocuğun, kadının, sivilin" acılarını istismar ederek, katliamları kınamasının hiçbir inandırıcılığı yoktur. Emperyalist efendileri gibi onların da ellerinde kan, dillerinde yalan vardır.

Cumhurbaşkanlığı Sözcüsü İbrahim Kalın, Suriye'ye yönelik füze saldırısıyla ilgili açıklama yaptı.

"Yalnızca kimyasal silahların imhasına yönelik çabaların, bölgedeki istikrarsızlığı sonlandırmakta yetersiz kalacağını" söyleyen Kalın, Batılı emperyalistlerin "kapsamlı bir strateji" hayata geçirmesini istedi.

Kalın'ın açıklaması şu şekilde,

"Kimyasal silahların kullanılması uluslararası hukukun ihlali ve bir insanlık suçudur. 7 Nisan günü Duma'da kimyasal saldırı gerçekleştirdiği anlaşılan Suriye rejiminin cevapsız bırakılması düşünülemezdi. Bu menfur saldırının sorumlularını hesap vermelidir. Uluslararası toplumu, gelecekte yaşanabilecek kimyasal saldırıların engellenmesi konusunda birlik olmaya çağırıyoruz. Öte yandan Sayın Cumhurbaşkanı-

AKP füze saldırısını yetersiz buldu

mizin ısrarla ifade ettikleri gibi kimyasal silahların oluşturduğu tehdit, Suriye'de yüz binlerce insanın konvansiyonel silahlarla öldürüldüğü gerçeğini değiştirmemektedir. Dolayısıyla yalnızca kimyasal silahların imhasına yönelik çabalar, bölgedeki istikrarsızlığı sonlandırmakta yetersiz kalacaktır.

Amaç, Suriye'deki savaşı sonlandırmak olmalıdır.

Konvansiyonel ve kimyasal silahlarla yapılan tüm katliamların engellenmesi, Suriye'de siyasi çözümün bir an önce sağlanmasına bağlıdır. Bu çerçevede uluslararası toplumu, kimyasal ve konvansiyonel tüm silahlarla gerçekleşen ölümleri sona erdirecek kapsamlı bir siyasi stratejiyi hayata geçirmeye davet

ediyoruz."

Saldırıdan dört buçuk saat sonra açıklama yapan Dışişleri Bakanlığı, "Operasyonu memnuniyetle karşılıyoruz. Yerinde bir tepki" dedi.

Bakanlığın yazılı açıklamasında şu ifadeler yer aldı:

"Türkiye, 7 Nisan günü Duma'da çok sayıda sivilin ölmesine yol açan kimyasal silah saldırısına mukabil ABD, İngiltere ve Fransa'nın bu sabaha karşı Suriye rejimine karşı düzenlediği operasyonu yerinde bir tepki olarak görmektedir. Rejim tarafından gerçekleştirildiği yönünde güçlü şüphe bulunan Duma saldırısı karşısında tüm insanlığın vicdanına tercüman olan bu operasyonu memnuniyetle karşılıyoruz.

Kimyasal silahlar dahil kitle imha silahlarıyla ayırım gözetmeksizin sivilleri hedef alan saldırılar insanlığa karşı suç teşkil etmektedir. Yedi yılı aşkın süredir gerek konvansiyonel, gerek kimyasal silahlarla kendi halkına zulmeden Suriye rejiminin insanlığa karşı suçlar ve savaş suçları alanındaki sicili sabittir. Uluslararası toplumun vicdanında bu konuda şüphe yoktur.

Türkiye, bu tür suçların cezasız kalmasının ve hesap verilebilirliğin tesis edilmesinin benzer hadiselerin tekrarinin önlenmesi açısından kritik önemi haiz olduğuna inanmaktadır.

Bu tecrübe ışığında, başta BM Güvenlik Konseyi üyeleri olmak üzere tüm uluslararası toplumun kimyasal silah kullanımının cezasız bırakılmamasını sağlayacak ortak adımlar üzerinde uzlaşmaya varması elzemdir."

Siyasal İslamcılar emperyalizme biat tazeledi!

CIA'nın müstakbel Suudi Arabistan kralı adayı veliaht prens Muhammed bin Selman, ABD emperyalizminin isteğiyle komünizme karşı vahhabiliği yaydıklarını itiraf etti. Washington'daki efendileri nezdinde itibar kazanma derdinde olan prensin itirafı, siyasal İslamcı akımların emperyalizme biat etmelerinin arka planını gözler önüne sermektedir.

'KANLI PAZAR'DAN BU YANA

Bir CIA organizasyonu olan Komünizmle Mücadele Dernekleri'ni (KMD) kuran Türkiye'nin siyasal İslamcılarını, emperyalizme uşaklıkta başı çekerler. Hem AKP şeflerinin hem Fethullah Gülen gibi meczupların KMD militanı olmaları, bu zihniyetin kiblesi hakkında açık bir fikir vermektedir.

İslamcı/şoven akımların emperyalizme uşaklığı fikrinsel planda olduğu kadar, pratikte de sinanmıştır. Zira söylemde batı karşıtı olan dinci oluşumlar, icraatta emperyalizm tetikçisidirler! Örneğin '68 kuşağı devrimci gençliği 6. Filo'ya karşı direnir, ABD askerlerini denize dökerken, dinci/ırkçı gruplar gençlere saldırıp kan döküyor, ardından da 6. Filo'yu kible belleyip namaz kılıyordu.

HALEN AYNI YERDELER

Kanlı Pazar olayından 49 yıl sonra, İslamcı şovenler, emperyalizme uşaklıkta rakip tanımıyorlar. Afganistan, Irak, Libya işgallerine destek veren bu zihniyet, 'Lib-

ya senaryosu'nun Suriye'de tekrarlanması için yıllarca çırpınıp durdu. Zira, Emevi camisinde namaz kılma hevesleri ancak NATO bombardımanlarıyla gerçekleşebilirdi. Bu hevesleri kursaklarında kaldığı için ABD veya İsrail ne zaman Suriye'ye saldırırsa heyecana kapılıyorlar. ABD, İngiltere, Fransa emperyalistlerinin son füze saldırısında da aynı havaya büründüler.

Üçlünün füze saldırısı İsrail, Körfez şeyhleri, cihatçı çeteler tarafından desteklendi. Bu güçler saldırının devamı için efendilerine yalvardılar. AKP iktidarı ile aparatları da anında bu kervana katıldı. Kimyasal saldırı söyleminin iğrenç bir uydurma olduğu kimse için bir sır değilken, Türkiye'nin dinci-Amerikancıları saldırıyı alkışladı. Ancak yeterli bulmadılar. Yüzü aşkın füzeyle gerçekleştirilen saldırı onları teskin etmeye yetmedi. Suriye'de ayakta kalan yerlerin de tahrip edilmesini, Esad yönetiminin yıkılmasını, El Kaide bayrağının Şam semalarında dalgalanmasını isteyen bu din bezirganları, bunun için saldırının devam etmesini istiyorlar.

EN AZILILARI HAK-İŞ'LE İHH!

AKP'nin önde gelen iki aparat örgütünün füze saldırısına dair açıklamaları, dinci şovenlerin ruh halini ele veriyor. Biri 'işçi sendikası' kılıklı Hak-İş, diğeri 'insani yardım' kılıklı İHH... Bu iki aparat örgütün şefleri saldırıyı alkışladılar, ancak yeterli bulmadılar. Bunlara göre saldırı, Esad yönetimi yıkılana kadar devam

etmeliydi.

Misyonu işçi sınıfına ihanet, sermayeye hizmet olan Hak-İş, emperyalist saldırganlığa destek vererek bölge halklarına düşmanlığını da ilan etmiş oldu. İnsani yardım adı altında yedi yıldan beri cihatçı katillere lojistik destek taşıyan İHH ise, yıllardan beri Suriye'ye karşı savaşın önde gelen suç ortaklarından biridir. Cihatçıların gün yüzüne çıkan lojistik depolarındaki kolilerin en az yarısının İHH damgalı olması, bu aparat örgütün savaşta rolünü gözler önüne seriyor.

KENDİLERİNE YAKIŞANI YAPIYORLAR

Batı karşıtı vaazlar veren, mazlum edebiyatı yapan, istismar edebilmek için bazen Filistin'i hatırlayan bu dinci şoven aparatların emperyalist saldırıyı yetersiz bulmaları şaşırtıcı mı? Hiç de değil! Onlar tam da kendilerine yakışanı yapıyorlar. Başka türlü davranmak, "fitratlarına aykırı"dır.

Yayılmacı hevesleri için cihatçı barbarlığı destekleyenlerin, emperyalist barbarlığı alkışlamaları şaşırtıcı değil. Onlar bu düzenin organik birer parçasıdır. Sömürüden, yağmadan pay alıyorlar. Bir parça kapabilmek hesabıyla komşu ülkelerin yağmalanması için çaba sarf ediyorlar. Mazlum edebiyatı yaparken ne kadar riyakarlırsa, emperyalist barbarlığı desteklerken o kadar maskesizler. Emperyalizme bir kez daha biat ederken, sadece kendilerine yakışanı yapıyorlar!

Din tacirleri ve cihatçı çeteler tatmin olmadı

ABD, İngiltere ve Fransa'nın Suriye'ye saldırısından en çok medet uman dinci çeteler saldırının ardından "saldırıyı yetersiz bulduklarını" açıkladı.

"Yardım" adı altında din tüccarlığı yapan İHH ile İŞİD'den bozma çetelerin füze saldırısına dair açıklamaları AKP şeflerinininkiyle aynı yönde oldu. Bu açıklamalar ise dinci gericiliğin, Amerikan emperyalizmi ve İsrail siyonizmiyle Suriye'deki çıkar ortaklığını bir kez daha gözler önüne serdi.

İHH: ÇOK AZ FÜZE ATILDI

"Çok az füze atıldı" diyen İHH Genel Başkanı Bülent Yıldırım, "Bugün atılan füzeler içimizi serinletmedi. Çok az vuruş yapıldı ve o tesislerin yok edilmediğini, tesislere bir zarar verilmediğini düşünüyoruz. Danışıklı dövüş gibi bir atış yapıldığını düşünüyoruz" dedi.

CIHATÇI ÇETELER: ESAD HÂLÂ İKTİDARDA

Ceyş-ül İslam adına açıklama yapan Muhammed Alluş, saldırıyı "komedi" olarak niteleyerek Esad'ın hâlâ iktidarda olmasından yakındı. Suriye Müzakere Komisyonu (SNC) Başkanı Nasr el Hariri ise "Bugünkü saldırı Esad'a tek bir mesaj veriyor: Suriyeli çocukları kimyasal silahlarla öldürme ama normal silahlar kullanabilirsin" dedi.

KÖRFEZ ŞEYHLERİNDEN ABD'YE TAM DESTEK

Suudi Arabistan Dışişleri Bakanlığı'ndan saldırıya "tam destek" açıklaması yapılırken, füzelerin "kimyasal saldırıya karşılık olduğu" iddiası sürdürüldü. Bahreyn ve Katar tarafından da "kimyasal saldırı" demagojisi yapılarak füze saldırısına destek verildi.

FÜZE SALDIRISI HAK-İŞ BAŞKANINI KESMEDİ

Hak-İş Genel Başkanı Mahmut Arslan, saldırının doğrudan Esad'ı hedef almaması nedeniyle "inandırıcı olmadığını" söyledi ve saldırıyı yetersiz buldu.

Arslan şunları söyledi: "Rejime karşı kimyasal silah kullandığı gerekçesiyle saldırı düzenlendi. Kesinlikle havadan belli yerlere bomba atarak kamuoyunu rahatlatmaya çalışıyorlar. 'Esad hak etti mi?' dersiniz, fazlasıyla hak etti ama bütün bunlar Esad'ı ve arkasındaki güçleri zayıflatmaya, geri çekilmesine yetmeyecek."

SP neden öne çıkartılıyor?

Türkiye yeni bir seçim yılına girerken, düzen güçleri de seçimlere dönük hazırlıklarını hızlandırmış bulunuyorlar. İttifak arayışları, cumhurbaşkanı adaylarına dair tartışmalar vb. başlıklar, düzen siyasetinin gündeminde belirgin bir yer tutuyor. Erdoğan AKP'si yaşadığı zayıflamayı gerici ve şovenizmi trmandırarak ve MHP ile gerçekleştireceği ittifak ile gidermeye çalışıyor.

Diğer taraftan Erdoğan AKP'sinin alabildiğine dizginsiz/pervasız gidişatından rahatsız olan bir dizi emperyalist odak ve yerli işbirlikçileri, onun alternatifini yaratmanın peşindeler. Düzen güçleri için bu alternatif, bir yanıyla toplumun gericilik ve şovenizmle sersemletildiği, en ufak bir muhalif sesin bile ezildiği, terör demagojisi ile Kürt düşmanlığının trmandırıldığı bir ortama ayak uydurabilecek, bir yanıyla da toplumdaki bir dizi hoşnutsuzluğu dillendirecek bir nitelikte olmak durumunda.

Meclisteki mevcut tablo üzerinden bu alternatifi yaratamayan düzen güçleri bugün bunu İYİ Parti ve Saadet Partisi üzerinden gerçekleştirme uğraşındalar. AKP ve MHP'nin izdüşümleri olan bu iki parti, düzen güçleri için toplumdaki gerici dengeleri bozmadan Erdoğan AKP'sini dizginlemek ve zayıflatmak için biçilmiş kaftan gibi görünüyorlar.

Özellikle milli görüş bakışının bugünkü katıksız temsilcisi olan Saadet Partisi seçim sürecine girildiği bu dönemde parlatılmaya çalışılmakta, AKP tabanına oynanmaktadır. Düzen güçleri açısından temel sorun AKP'nin gerici söylemleri, anti-demokratik uygulamaları, başkanlık

tartışmaları değildir. Temel sorunları Erdoğan AKP'sinin kendi sözünü söyleyecek kadar ve istenildiğinde gönderilemeyecek kadar güçlenmesidir. Bu yüzden AKP ile aynı gericilik zemininden beslenen SP özel olarak öne çıkartılmaktadır.

SP toplumdaki hoşnutsuzluğu peşinden sürüklenme çabasıdır. OHAL'e karşı çıkmakta, şeker fabrikalarının özelleştirilmesini eleştirmekte, anti-Amerikancı söylemlerde bulunmakta, AKP'nin dini istismar edişinden dem vurmakta, geçim sıkıntısını, asgari ücretin yetersizliğini dillendirmemektedir. Bütün bunlar elbette işçi-emekçilerin gözlerini boyamak ve düzene kanalize etmek içindir.

Aslında bugünkü Saadet Partisi, tam bir proje partisidir. Düzenin ihtiyaçlarına yanıt üretmektedir. Artan hoşnutsuzluk, derinleşen ekonomik ve siyasal kriz ile artan öfkenin ve toplumdaki patlama potansiyelinin farkında olanlar, bunun

önüne geçmek adına AKP'nin düzen için alternatifini yaratmaya çalışmaktadır. Burjuva medyanın bir kesiminin ve bir dizi düzen gücünün buna özel olarak eğildiği görülmektedir.

Düzen muhalefeti içinde öne çıkartılarak gerçekleştirilecek bir ittifakta kilit rol SP'ye biçilmek istenmektedir. İYİ Parti ile yakın temasları, CHP ve HDP'ye yeşil ışık yakmaları olası bir taraflaşmada Erdoğan AKP'si karşısında yine aynı gericilikten beslenen bir tarafın oluşmasına zemin hazırlanmaktadır.

Peki, SP sömürü düzeninin ihtiyacının ürünüyse, işçi-emekçilere ne verebilir? Elbette ki hiçbir şey. Gericiliğin ve karanlığın daha da artmasından başka bir şey veremez. SP'nin ve Karamollaoğlu'nun geçmişi bunun en büyük kanıtıdır. Hatırlayalım. Sivas Katliamı olduğunda Refah Partisi'nden Sivas belediye başkanı olan Karamollaoğlu'nun katliamda önemli bir rolü olduğu bilinmektedir. "Sivas Katli-

amı demekten imtina ediyorum, çünkü hakikaten katliam başka bir şey. Birisi gidip doğrudan insanları katlettiği zaman katliam olur. Orada bir kişinin gidip birisini doğrudan doğruya katlettiği vaki değil" sözleriyle Sivas'taki katliamı haklı göstermeye çalışmaktadır.

Düzen cephesinden çabalara, çabalayanlara ve amaçlara bir arada bakıldığında bugün işçi ve emekçilere gericilikten gericilik, gericilerden gerici beğenildiği görülecektir.

Tüm bunlar üzerinden sınıf ve emekçi kitlelere düzen karanlığı içinde bir seçim "özgürlüğü" sunulmaktadır. Önümüze sunulanlarla yetinmek özgürlük değildir. Özgürlük kendi alternatifimizi, emeğin dünyasını inşa etmekten geçmektedir. O da ne seçim sandığına sığar ne de bu düzene... Bu karanlığı yırtmaktan, bu düzeni aşmaktan, önümüze sunulan düzen içi alternatifleri bir kenara atmaktan başka çaremiz yoktur.

Erken seçim 24 Haziran'da!

Seçim takvimi hazırlıklarının başladığını ve 1-2 güne tamamlanacağını belirten YSK başkanı da, "TBMM'den yasanın çıkıp yayımlanmasını bekleyeceğiz. On-dan sonra da süreci işleteceğiz. Süre açısından herhangi bir sıkıntı yoktur. Daha önce de 56 günde seçim yaptık" diye konuştu.

ERKEN SEÇİME YANDAŞ SERMAYEDEN DESTEK

Erken seçim kararı yandaş sermaye açısından da heyecanla karşılandı. Bahçeli'nin açıklamasının hemen ardından konuşan Anadolu Aslanları İşadamları

Derneği (ASKON) Genel Başkanı Hasan Ali Cesur "Ekonomi belirsizlikleri kaldırılmaz. Erken seçim ekonomimiz üzerindeki bu belirsizlik yükünü kaldırır. ASKON olarak Sayın Bahçeli'nin bu çağrısını yerinde buluyoruz" dedi.

İstanbul Sanayi Odası Başkan Yardımcısı Adnan Dalgakıran ise sermayedarların erken seçime hazırlıklı olduğunu ileri sürerek bu durumda da işlerine devam edeceklerini dile getirdi.

MÜSİAD Genel Başkanı Abdurrahman Kaan ise şunları söyledi: "24 Haziran 2018 tarihinde 'erken seçim kararını', iş dünyası ve ülkemizin geleceği

adına son derece olumlu karşılıyoruz. İnanıyoruz ki bu seçim sonuçları, 2023 hedeflerimizin gerçekleştirilmesi ve güçlü Türkiye'ye giden yolda bütün engellerin bertaraf edilebilmesi adına büyük bir dönüm noktası olacaktır."

TOBB Başkanı Rifat Hisarcıklıoğlu, belirsizlikten duydukları rahatsızlığa değinerek "Ekonomik reform gündemimize daha iyi odaklanabilmemiz açısından 24 Haziran 2018 tarihi son derece yerinde bir tercihtir. Türkiye, 24 Haziran sonrasında hedeflerine hızla ilerleyecektir" ifadelerini kullandı.

TÜSİAD Başkanı Erol Bilecik ise kardan daha önce yaptığı açıklamada, iş dünyası olarak erken seçimi doğru bulmadıklarını belirterek, "2018 yılının yapısal reformlar ve enflasyonla mücadele yılı olmasını bekliyorduk" demişti.

MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli'nin 17 Nisan'da meclis grup toplantısında dile getirdiği erken seçim teklifinin ardından Bahçeli'yle görüşen AKP şefi Tayyip Erdoğan, 18 Nisan'da yaptığı açıklamada, erken seçim tarihi olarak 24 Haziran 2018'i belirlediklerini duyurdu. Açıklamasında şimdiye dek "2019 Kasım seçimlerine kadar dışlerini sıkımdan yana olduklarını" söyleyen Erdoğan, Suriye ve Irak'ta yaşanan gelişmeler ve içerideki durumlar nedeniyle "yeni yönetim sistemine geçişin aciliyet gösterdiğini" öne sürerek, erken seçim teklifini olumlu bulduklarını belirtti.

Erdoğan, olağan takvimde Kasım 2019'da yapılması gereken seçimin, 24 Haziran 2018'te yapılacağını, bunun için gerekli yasal hazırlıkların başlayacağını duyurdu.

Güç, insandan ve doğadan yana bağımsız enerji politikalarından alınır!

Baştan aşağı emperyalizme göbekten bağlı bir devlette herhangi bir alanda bağımsızlıktan bahsedilebilir mi? Sadece dış politika için değil bu soru, iç politika için de geçerli. Örneğin ülkenin enerji politikalarına bir bakalım. Şöyle geçmişten günümüze bir göz atmadan sadece nükleer santral projesini inceleyelim. Ne deniliyor? Nükleer ile daha güçlü Türkiye!

Nükleer enerji santrali bir ülkenin güç kazanma noktası mıdır? İnsanlığı ve doğayı yok sayan bir ülke politikası bir toplumu ne kadar süre güçlü gösterebilir? Bir de asıl soruyu soralım. Nükleer santrali başka bir ülkenin sermayesinin elinde olan, denetimin dışında tutulan, hatta santralin topraklarının şirketin ülkesinin toprağı sayılacak olan, ekonomik kazancında vb.de söz hakkı neredeyse olmayan bir ülke gerçekten güçlenir mi?

Dışa bağımlılığın enerji politikaları üzerinden en somut görünümünden biri olan Mersin Akkuyu Nükleer Güç Santrali inşası, bu soruların yanıtını yeterli açıklıkta veriyor.

Mersin Akkuyu'da yıllardır süren nükleer santral karşıtı mücadele ile santralin yapılmasının önü bugüne kadar kesildi. Geçtiğimiz haftalarda Türkiye'nin ilk nükleer santralının temeli Akkuyu'da atıldı. Rus bir şirket olan Rosatom'un inşa edeceği santral sadece nükleer enerjinin ve atığın zararları açısından değil, Türkiye-Rusya ilişkileri ve enerji politikaları açısından da birçok tartışma başlığını barındırıyor.

ENERJİ KAYNAKLARININ 4'TE 3'Ü İTHAL

Türkiye'nin enerji kaynakları açısından durumu şudur: Türkiye enerjide %76 dışa bağımlı bir ülkedir. 2000'lerin başında %67 olan oran, 17 senenin sonunda %76'ya çıkmıştır. Yani kendi kendine yetebilecek ya da dışa bağımlılığı azaltacak herhangi bir politika veya proje yoktur.

Birkaç yıl öncesinin verilerine göre Türkiye'nin dış ticaret açığının yarısının

enerji için yapılan harcamalardan kaynaklandığı tespit edilmiştir. Enerji Bakanlığı ve Hazine Müsteşarlığı'nın içinde olduğu 2020 hedefli rapora göre; Türkiye'nin 2020 yılı enerji tüketiminin en az 194 milyon ton, en fazla 222 milyon ton petrol eşdeğerinde olması bekleniyor. 2020'de tahminen %120'lik bir enerji artışı olacağı düşünülüyor.

Sanayinin geliştiği yıllardan bugüne Türkiye'nin enerji tüketim tercihi şu şekilde evrilmiştir: 1970'lerin başından günümüze kadar alırsak linyit, odun, hidrolik, petrol en önde duran enerji kaynaklarıdır. Tüketim açısından doğalgaz yıldan yıla öncelikli yer almaya başlamıştır. Doğalgaz tüketimi '70'lerde %0 oranındayken, günümüzde %50'lere ulaşmak üzeredir. Ticari yer tutmayan enerji kaynaklarının (odun, hayvan gübresi, bitki artıkları) kullanım oranı azalmıştır. Yenilenebilir enerji kaynaklarına bir eğilim olsa da bunların kullanım açısından önünün kapatıldığı görülmektedir. Tüm

bu tüketim işleyişi ve tüketirme mantığı ile enerjide elde olan kaynakların kullanılmadığı, her geçen yıl dışa bağımlılık oranının arttığı bir tablo ortaya çıkmıştır.

BELİRLEYEN VE/VEYA ETKİLEYEN ENERJİ POLİTİKALARI

Avrasya Stratejik Araştırmalar Merkezi YK üyesi Mehmet Sükrüoğlu, "Uluslararası mücadelenin ortak alanı petrol: bir de doğalgazı da eklememiz gerekiyor. Uluslararası güçler varlıklarını koruyabilmek için enerji kaynaklarının ikmal ve fiyatını hep kontrol altında tutmak istedikler" şeklindeki ifadeleri, enerji kaynaklarının aktarımının ve tüketiminden elde edilecek kârın emperyalist tekellerin belirleyiciliğinde olduğu gerçeğini de içinde barındırıyor.

Her ülkenin, özellikle emperyalist ülkelerin enerji politikaları stratejik yaklaşımlarla belirlenmektedir. Emperyalistlerin savaş gibi, krizi aşmak gibi hem ülke içini hem de hedefindeki bölgeleri etkile-

yen politikaları varsa enerji açısından da bu böyledir. Enerji sosyal, siyasal, ekonomik, askeri ve toplumsal gelişmeleri ulusal ve uluslararası boyutta belirleyen ve/veya etkileyen bir faktördür.

Nükleer santral projesi ile görülmüşdür ki Rusya ile Türkiye'nin siyasal süreçlerden doğru ilişkileri ılımlı, gergin, ters düşen seyirler izlerken, ticari ilişkiler hiçbir soruna takılmadan tıkırında işlemektedir. İki ülkenin sermayesinin ve sözcülerinin çıkarları doğrultusunda işler ilerlemektedir.

Kapitalizmde her şey kâr merkezlidir, enerji de öyle. İnsana ve doğaya zararının ne olduğu, ne olacağı belirlenerek ve bu baz alınarak karar verilmez.

İşçi sınıfının devrimci komünist partisinin programında enerji ve çevre bağlantısı şu şekilde yer almaktadır: "Çevre sağlığını gözetilen bir üretim, kentleşme, enerji ve ulaşım politikası izlenir. Bu, toplum sağlığının vazgeçilmez koşulu sayılır. Kapitalizmden miras çevre tahribatının giderilmesi, doğal çevrenin, toprağın, suyun ve havanın korunması için köklü önlemler alınır." (TKİP Programı)

Emperyalist ülkelerle kurduğu ilişkiler Türkiye'yi bağımlı hale getirmiştir, enerjide de köleleştirmiştir. Akkuyu Nükleer Güç Santrali ile de Rusya-Türkiye ilişkileri başka bir aşamaya geçecektir. Enerji politikalarında bağımsız olmak, emperyalist-kapitalist ilişkilerin boyunduruğundan çıkmakla mümkündür.

OHAL 7. kez uzatıldı, yeni KHK geliyor

Sermaye devleti darbe girişiminin ardından 21 Temmuz 2016'da devreye soktuğu OHAL'i bir kez daha uzattı. Ayrıca yeni bir KHK'nın başbakanlığa gönderildiği belirtildi.

MGK ve Bakanlar Kurulu'nda 17 Nisan'da görüşüldüğü ifade edilen OHAL'in uzatılması kararı 18 Nisan'da meclis genel kurulunda görüşüldü. OHAL tezkeresi oylamayla mecliste kabul edildi. Böylece OHAL 19 Nisan saat 01.00 itibarıyla üç ay daha geçerli olacak.

"YENİ KHK'YI BAŞBAKANLIĞA GÖNDERDİK"

Öte yandan OHAL'le birlikte hayata geçirilen KHK'ların bir yenisini daha gündemde. Millî Savunma Bakanı Nurettin Canikli TSK içerisindeki Gülen cemaatine yönelik ihraçların olduğu bir KHK hazırladıklarını söyledi. 3 bin kişinin ihraç edileceğini öne süren Canikli "Yeni KHK ile bunlar da ihraç edilecek. Başbakanlık'a gönderdik" dedi.

Dar tanımlı işsizlik dahi hâlâ çift hanelerde

Sermaye devleti “yüksek büyüme” ve “istihdam”ı teşvik eden politikalarını sürdürürken, bu politikalar TÜİK’in dar tanımlı işsizlik oranındaki kısmi düşüşlerle kendisini gösteriyor. Buna karşın, işsizlik oranı hâlâ çift hanelerde seyrediyor. Bu ise AKP hükümeti eliyle sınırsız teşvik alan ve kârlarını katlayan sermayenin işsizlik sorununu esaslı bir çözüme kavuşturamayacağını gözler önüne seriyor.

TÜİK tarafından açıklanan 2018 Ocak ayı iş gücü istatistiklerinde, işsizlik oranı geçtiğimiz yılın aynı ayına göre düşüş kaydederek yüzde 10,8 oldu. İstihdamdaki artış, iş gücündeki artışa kıyasla daha fazla olunca işsizlik oranında düşüş yaşanmış oldu.

İstihdamın sektörlere göre dağılımında tarımın payı 0,6 puan düşüşle yüzde 17,7’ye gerilerken, sanayinin payı yüzde 0,1, inşaat sektörünün payı yüzde 0,5 puan artış kaydetti. Bu iki sektörün istihdamdaki payı sırasıyla yüzde 19,9 ve yüzde 7 oldu.

Öte yandan kayıt dışı çalışanların oranı yüzde 32,5 olarak gerçekleşirken, tarım haricindeki sektörde kayıt dışı çalışma oranı 0,2 puan artışla yüzde 21,8’e çıktı.

15-24 yaş aralığındaki genç nüfusta işsizlik sorununun devam ettiği görülürken, işsizlik oranı yüzde 19,9 oldu. Eğitim ya da istihdama dahil edilmeyenlerin oranı ise yüzde 23,1 seviyesinde gerçekleşti. Bu kesimde kadınlar ve erkekler arasındaki uçurum devam ederken, gençlik içerisinde erkeklerin yüzde 14,2’si, kadınların da yüzde 32,3’ü eği-

timde de istihdamda da yer almadı.

DİSK-AR: TÜİK VERİLERİ GERÇEĞİ YANSITMIYOR

TÜİK verilerinin gerçeği yansıtmadığını belirten DİSK-AR’ın geniş tanımlı işsizlik hesaplamalarına göre işsizlik oranı yüzde 18,3. 2017 yılında toplam işsiz sayısı 6 milyon 203 bin. 2014 yılında 5 milyon 900 bin olan geniş tanımlı işsiz sayısı 271 bin artarak 2017 yılında 6 milyon 200 bini buldu. Raporda şu ifadeler yer aldı: “İşsizliğe eğitim ve cinsiyet açısından bakıldığında oldukça çarpıcı sonuçlar çıkmaktadır. 2014 yılında yüzde 16,6 olan eğitilmiş genç erkek işsizliği yüzde 17,8’e ulaşmıştır. Eğitilmiş genç kadınlarda ise

işsizlik daha büyük bir tehdittir. 2014 yılında yüzde 20,4 olan yüksek öğrenimli genç kadın işsizliği 2017 yılında yüzde 26,1’e yükselmiştir.”

Genel olarak kayıtdışı çalıştırma oranı yüzde 32,5 iken kadınlarda bu oranın yüzde 41,3 olarak gerçekleştiği belirtilen raporda, “İstihdam seferberliğinde hedeflenen 1,5 milyon istihdam yaratılmamıştır. Geçen yıldan bu yıla toplam istihdam 984 bin artmıştır. Bunun ise sadece 584 bini kayıtlı istihdamdır. 464 bin kişi ise kayıt dışıdır. 2016 yılında 174 bin kişi olan yeni kayıt dışı istihdam; 2017 yılında yüzde 47 artarak 464 bin kişiye ulaşmıştır. İstihdam seferberliğinin sonucu kayıt dışı istihdamı arttırmak olmuştur” dendi.

Savaş ve “örtülü ödenek” harcamalarında artış

OHAL rejimini kalıcı hale getirip devlet terörünü tırmandırarak ayakta duran AKP iktidarı, devlet bütçesini de savaş ve saldırganlık politikaları doğrultusunda kullanıyor. 2018 yılını ‘savaş bütçesi’ hazırlığıyla açan AKP’nin savaş harcamaları katlanarak artıyor.

Maliye Bakanlığı’nın açıkladığı Mart ayı verilerine göre bütçede “savunma ve güvenlik” ile nereye harcandığı bilinmeyen “örtülü ödenek” harcamalarının artışı dikkat çekti.

Söz konusu dönemde “güvenlik ve savunmaya yönelik mal, malzeme ve hizmet alımları” için ayrılan bütçe artarak Mart ayında 353.6 milyon liraya çıktı. Şubat’ta 170,5 milyon TL harcama yapılan “örtülü ödenek”ten Mart ayında 209 milyon TL harcama yapıldı.

Ayrıca devletin Savunma Sanayi Destekleme Fonu’na yaptığı aktarımlar da geçtiğimiz yıla göre üçe katlandı. Geçtiğimiz yıl ilk üç ayda 1 milyar 322 milyon lira ödenek ayrılan fona bu yıl 3 milyar 606 milyon lira aktarıldı.

Öte yandan, emekçilerden alınanlarla oluşturulan “vergi gelirleri” de artış kaydetti. Mart ayında yüzde 23,4 oranında artarak 48,2 milyar TL olan bütçe gelirlerinde, vergi gelirleri esas payı oluşturdu. 41,2 milyar TL olan vergi gelirleri geçtiğimiz yıla kıyasla yüzde 24,2 artış gösterdi.

Bütçe açığında artış, sanayi üretiminde düşüş

Türkiye kapitalizmine dair parlak tablolar sunulurken, göstergeler ekonomideki çelişkiyi ortaya seriyor. Devletin bütçe açığı verilerinde, ilk çeyrekte geçtiğimiz yıla kıyasla yüzde 37 artış kaydedildi. TÜİK’in açıkladığı 2018 Şubat ayı sanayi üretimi endeksi ise aylık bazda düşüşünü sürdürürken, yıllık bazda artış kaydetti.

İLK ÇEYREK BÜTÇE AÇIĞI GEÇTİĞİMİZ YILI KATLADI

Maliye Bakanlığı tarafından açıklanan verilere göre, 2018 Mart ayında bütçe açığı geçtiğimiz yıla kıyasla yüzde 3,6 artış gösterdi. Mart ayında 20 milyar TL’yi geçen bütçe açığı ile birlikte geçtiğimiz yılın ilk çeyreğine kıyasla yüzde 36,9 oranında artış yaşandı. Yıl sonu bütçe açığı hedefinin yüzde 31’i ilk çeyrekte aşılmış oldu.

SANAYİ ÜRETİMİNDE AYLIK DÜŞÜŞ

TÜİK’in açıkladığı Şubat ayı sanayi üretimi endeksi, geçtiğimiz aya göre yüzde 0,2 düşüş gösterdi. 2017 yılı Şubat ayına göre ise yüzde 9,9 artış kaydedildi. Sanayi alt gruplarında aylık bazda en çok düşüş dayanıklı tüketim malı üretiminde olurken, yıllık bazda da dayanıklı tüketim malı üretiminde diğer grup ve sektörlerden farklı olarak yüzde 1,6 düşüş yaşandı. Aylık değişimde, sektörler göre ise imalat sanayi yüzde 0,2, madencilik ve taşocakçılığı yüzde 0,3, elektrik, gaz, buhar ve iklimlendirme üretimi yüzde 1,1 azaldı. Yüksek teknoloji

ürünleri üretiminde de yüzde 1,2’lik düşüş yaşandı.

MOODY’S “ZAYIF TL” UYARISI YAPTI

Öte yandan uluslararası kredi derecelendirme kuruluşu Moody’s, Türkiye ekonomisine dair değerlendirmede bulundu. TL’nin döviz karşısındaki değer kaybına değinilen araştırma raporunda, yüksek enflasyon ile birlikte paranın değerindeki düşüşün sorunlu kredilerde artışa yol açabileceğinin altı çizildi. Ekonomideki görünümün kredi notu açısından olumsuz olduğuna değinilen raporda şu ifadeler yer aldı:

“TL’deki değer kaybı Türk bankacılık

sektörü için olumsuz; TL’de uzun süreli zayıflık, yüksek enflasyon ile bir araya geldiğinde sorunlu kredileri artırabilir. TL’deki değer kaybının enflasyonu artırmasını, şirket karlılıklarını ve tüketici satın alma gücünü azaltmasını ve nihai olarak sorunlu kredileri artırmasını bekliyoruz. TL’de devam eden zayıflık Türkiye’nin dış kırılganlıkları ve düşük döviz rezervleri nedeniyle ekonomi açısından sorunlu, kredi notu açısından negatif. Geçen hafta yapılan resmi açıklamalar yetkililerin TL’deki değer kaybı ile mücadele etmeye hazır olduklarına işaret etti. Ancak bu açıklamaları takiben faiz artırımıyla tedbir almakta gecikilirse TL tekrar baskı altında kalabilir. Bu durum Türkiye’nin temel güçlü yönü olan dinamik ekonomisi ve güçlü mali göstergeleri ile yüksek dış kırılganlıkları arasındaki dengeyi test edecek.”

Sermayeye kefen dokumak için 1 Mayıs'a!

İşçi sınıfı gittikçe zorlaşan hayat koşullarının yanı sıra sürekli hak gaspları ile de ağır bir sömürüye tabi tutuluyor. Şartların gittikçe ağırlaştığını yaşayarak görüyoruz. 2018 1 Mayıs'ını işte bu şartlarda karşılıyoruz.

Tekstil işçileri bu vahim tablonun en ağır şartlarına katlanan bir sınıf bölümü olarak öne çıkıyor. Sayısal olarak Türkiye işçi sınıfı içinde önemli bir ağırlığı olan tekstil işçileri aynı zamanda ülke ekonomisine, yani sermaye sınıfına en çok kazandıran sınıf bölükleri arasında yer alıyor. Çeşitli teşviklerden ve devlet yardımlarından en çok faydalananların başında ise tekstil patronları geliyor.

Her ne kadar işçi sınıfının kazanılmış hakları bir bir gasp edilmiş olsa da tekstil işçileri kırıntı düzeyinde kalan hiçbir hakkı bile kullanamıyor. Düşük ücretler ve sendikasızlık sayıca çokluğuna rağmen en çok da iş güvencesinden yoksun tekstil işçilerini etkiliyor. Kolayca işten çıkarılan tekstil işçilerinin kıdem tazminatını alabilmesi zaten zorken, işsizlik sigortasından faydalanabilmesi de bir o kadar zorlaştırılıyor. Girdi çıktı yapılarak kıdem tazminatlarını almaları zorlaştırıldığı gibi, sigortalarının tam yatırılmaması da işsizlik parasının gaspına neden oluyor. Çünkü son 3 ay içerisinde yatırılmayan bir günlük sigorta bile işsizlik sigortasından faydalanamamak anlamına geliyor.

Yanı sıra maruz kaldıkları haksızlıkları, baskı ve hakaretleri örgütlü olmadıkları için bertaraf edemeyen tekstil işçileri hukuksal mücadeleye bile bin bir zorlukla başvuruyor. Daha düne kadar eğer çıkışlarına kandırılarak kendi istekleriyle imza atmamışlarsa, uzun süren mahkemeleri göze almışlarsa dava açabiliyorlar, ancak bu yolla haklarını arayabiliyorlardı. Bu durumda ise beş parasız işten atılan işçilerin karşısına daha en başta zorunlu dosya masrafı çıkıyordu. Fakat bu davalar genelde işçi lehine sonuçlanıyordu.

Bu kadarı elbette patronların keyfini bozmaya yetiyordu. Haliyle patronların imdadına bir kez daha AKP hükümeti yetişti. Artık iş davaları için zorunlu arabuluculuk getirildi. Patronların bunu nasıl büyük bir memnuniyetle karşıladıklarını, yaptıkları açıklamalardan da gördük. Sonuç olarak en çok da tekstil işçileri için artık mahkeme kapıları değil, fabrika kapıları adalet arayacakları yegâne mekan olmuştur.

12 Eylül'ün meşhur arsız tekstil patronu Halit Narin'in ardılları gülme sırasının hâlâ kendilerinde olduğunu biliyor, bu saadetlerini devam ettirebilmek için ellerinden geleni artlarına koymuyorlar. Tekstil işçileri ise kaybettikleri hakları bile hiç kullanamamışken, yeni kayıplar yaşıyorlar. Onlar için işten atılmak sıradan bir vaka. İçeride bıraktıkları tazminatları da öyle. Keza iş kazaları da tekstil işçilerinin peşini bırakmıyor. Bırakın sosyal bir gü-

venceyi, hafta tatili ve kreş hakkını bile kullanamıyorlar.

Bu arada OHAL koşulları da hak aramanın önüne yeni engeller getirmekte, toplum baskı ve zorbalıkla ezilip susturulmak istenirken, tekstil işçileri de bundan payını almaktadır.

Öte yandan tekstil işçileri kölece çalışma koşullarından kurtulmak için birliğe ihtiyaç duydukları kadar, yaşadığımız coğrafyada halkların kardeşliğine de ihtiyaç duyuyorlar. Ancak sermaye sınıfının AKP eliyle yürüttüğü sahte kamplaşma, kardeş halklara düşmanlık politikası en çok tekstil işçilerini vuruyor. Kürt halkına düşmanlık, yanı başlarında sermaye tarafından ucuz işgücü olarak kullanılan Suriyeli işçilere düşmanlıkla birleşiyor. Tekstil işçisinin bilinci dumura uğruyor, zehirleniyor. Kendi davası için diğer sınıf kardeşleriyle birleşmek yerine bu sahte kamplaşmanın tarafı oluyor.

Daha sayılamayan birçok örnek tekstil işçilerinin sermaye karşısında neden birleşmeleri ve örgütlenmeleri gerektiğini gösteriyor. Artık tahammül edilemeyecek bir noktaya gelmiş olan kölece çalışma koşulları karşısında yüz binlerce tekstil işçisi için, tarihsel kökeniyle birlikte 1 Mayıs, önemli ve simgesel önemde bir gündür. Mücadelenin ivmelendirilmesi, tekstil işçilerinin bilinç ve örgütlenme düzeyinin bir adım daha yükseltilebilmesi için 1 Mayıs süreci önemli bir basamaktır.

Daha iyi bir ücret, insanca yaşam ve çalışma koşulları, kreş hakkı, tekstil işkolunun yeniden ağır ve tehlikeli işler arasında sayılması, işsizlik sigortasından faydalanma koşullarının tüm işsizleri de kapsayacak bir şekilde genişlemesi ve işsizlik parasının artması, baskının, hakaretlerin, mobbingin son bulması, mesai ücretlerinin artması, yıllık izinlerin ve hafta tatili haklarının gasp edilmemesi, OHAL'in kaldırılması talepleriyle ve işçilerin birliği halkların kardeşliği için tekstil işçileri 1 Mayıs meydanlarında diğer sınıf kardeşleriyle birlikte olmalı, gücünü göstermelidirler.

Ürettikleriyle toplumsal yaşamda önemli bir rolü olan tekstil ve dokuma işçileri gittikçe yoksullaşırken, tekstil patronları daha da zenginleşmektedir. Bu yüzden tekstil ve dokuma işçileri, kendilerini sefaletle mahkum eden sermayenin kefenini dokumaya hız vermeli, bu 1 Mayıs sürecinde kuvvetli yeni ilmekler atmalıdırlar.

Çimtaş'ta TİS tıkkandı

Çimtaş'ta toplu iş sözleşmesi görüşmeleri tıkkandı. Türk Metal Sendikası'nın yetkili olduğu Çimtaş'ta işçiler MESS sözleşmesinin üstünde bir zam istiyor. İlk görüşmede yüzde 0 zam dayatan Çimtaş patronu, en son görüşmede zam teklifini %12'ye çıkarmıştı. Çimtaş işçileri sefalet ücretini kabul etmiyor ve Türk Metal'i greve zorluyor.

Çimtaş yönetimi ve Türk Metal işbirliği ile dayatılan sefalet ücreti çeşitli ayak oyunları ile işçilere yutturulmaya çalışılıyor. Bu hafta başında, sendika işçilerin basıncıyla grev kararı astı, ancak grev tarihi ile ilgili belirsizlik sürüyor.

Çimtaş yönetimi beyaz yaka personeli ile bu Pazar (15 Nisan) bir yemek organizasyonuna götürdü. Bir yandan "işler yok" diyen Çimtaş yönetimi grev oylamasında ise grev kararı çıkmasını diye işçilere baskı kuruyor.

Türk Metal cephesi ise sessizliğini koruyor. Çimtaş işçileri haklarını almakta kararlılıklarını ifade ederken, sendikanın grev tarihini açıklamamasına karşı tepkiler artıyor.

Metal İşçileri Birliği (MİB) ise Çimtaş işçilerinin sesini duyururken işçilerin taleplerini grev ile kazanacağına vurgu yaparak dayanışma içerisinde olacağını belirtiyor.

“İş ‘kaza’larında acil müdahale için hastane şart”

DEV TEKSTİL Çukurova Temsilciliği ile Mersin Serbest Bölge’de hastane açılması için yürüttükleri kampanya üzerine konuştuk.

- Sendika olarak Mersin Serbest Bölge’de hastane açılması talebiyle bir kampanya başlattınız. Bu çalışma hakkında bilgi verebilir misiniz?

- Her şeyden önce hepimiz biliyoruz ki nitelikli sağlık hizmeti en temel bir hak. Mersin Serbest Bölge’de ise bu ihtiyaç kendisini fazlasıyla yakıcı bir şekilde hissettirmektedir. Düşünün ki, 10 bine yakın işçinin bir arada çalıştığı böylesine bir sanayi merkezinde işçilerin faydalanabileceği tek bir sağlık hizmeti bulunmamaktadır. Kampanyamız vesilesiyle de gündeme getirdiğimiz üzere, Mersin Serbest Bölge’de bir TIR garajı, çeşitli banka şubeleri, PTT şubesi, kafeterya var ancak sağlık hizmeti veren herhangi bir kuruluş yok. Binlerce işçinin sağlık sorunuyla ilgili tek imkân haftada en fazla iki defa bölgeye uğrayan doktorlar. O da işçiler çoğunlukla görmüyor bile. Burada çalışan işçilerin çalışma koşullarının bir sonucu olarak meslek hastalığı diye tabir edilen sağlık sorunları yaşanmasının yanı sıra meydana gelen iş kazaları da bizim bu taleple bir kampanya başlatmamızı zorunlu hale getirdi.

Bilindiği üzere, ki sendikamız vasıtasıyla basına da yansımıştı, Mersin Serbest Bölge’de son olarak ölümle sonuçlanan bir “iş kazası” yaşanmıştı. Asteks’te

çalışan tekstil işçisi bir arkadaşımız firma yetkililerinin sebep verdiği, yapılan iş dolayısıyla iş kanunu hükümlerine de aykırı olan makine taşınması sırasında hayatını kaybetmişti. Gerek önlenabilir bir nedenden dolayı böyle bir kazanın yaşanmış olması, gerekse ambulansın 25 dakika geç gelmiş olması sonucu Mustafa Sevgi isimli genç kardeşimizi kaybetmiştik. Yani bir iş cinayeti daha bir işçinin canını almıştı. Serbest bölgede daha önce de ölümle sonuçlanan “iş kazası” yaşanmıştı. Çoğunluğunu tekstil işçilerinin oluşturduğu Mersin Serbest Bölge’de önemsenmeyen, alışkanlık haline getirilen sıradanlaşmış iş kazalarının ise haddi hesabı yok. Tekstil tozunun yol açtığı, çalışmaya bağlı olarak yaşanan eklem ağrıları vb. hastalıklar ise cabası. Sonuç olarak burada açılacak bir hastane olası iş kazalarında acil müdahale imkânı sağlayacak.

Bu çalışmayla işçi sağlığına dikkat çekmek, farkındalık yaratmak istiyoruz, bu yönlü talepleri öne çıkarıyoruz. Böylece tekstil işçiliğinin aslında neden ağır iş-kolları arasına girmesi gerektiği de ortaya çıkmaktadır. Bilindiği üzere 2004 yılında yapılan düzenlemeyle tekstil iş kolu ağır ve tehlikeli iş işkollarından çıkarılmıştı. Böylece tekstil işçilerinin hakları gasp edilmişti. Kuşkusuz tekstil işçileri örgütlenme düzeyi arttıkça başta işçi sağlığı olmak üzere sorunlarını çözme gücü bulacaktır.

- Yürüttüğünüz kampanya hangi aşamada, neler planlıyorsunuz anlatabilir misiniz?

- İmza kampanyamızın öncelikli hedefi serbest bölgede çalışan işçi arkadaşlarımızın desteğini, imzalarını almak. Bu amaçla bizzat sorunu yaşayan işçiler tarafından yürütülen bir imza kampanyası söz konusu. Serbest bölge içinde imza

föyleri elden ele dolaştırılarak imza toplanıyor. Bu çerçevede yüzlerce işçinin imzası alındı. Bunu daha da arttırmayı planlıyoruz. Belli bir aşamadan sonra imza masaları açarak Mersinli işçi ve emekçilerden de imzalı destek isteyeceğiz. Yani sadece serbest bölge işçileriyle sınırlı tutmayacağız. Neticede Mersin’de yaşayan birçok insanın yakını, akrabası da burada çalışmaktadır. Mayıs sonu olarak düşündüğümüz kampanyamızın finalini mecliste Çalışma Bakanlığı ve Sağlık Bakanlığı’na imzalarımızı ileterek tamamlayacağız. Bu yakıcı sorunun takipçisi de olacağız. Ayrıca 1 Mayıs’a hastane talebimizi de duyuracak bir şekilde katılacağız.

- 1 Mayıs’tan da bahsetmişken soralım. Nasıl bir 1 Mayıs programınız var?

- 1 Mayıs gündemli toplantılarımız devam ediyor. Mersin’de 1 Mayıs’a bahsettiğimiz gibi Mersin Serbest Bölge işçilerinin hastane talebini de diğer taleplerimizle birlikte gündeme getirecek bir şekilde katılacağız. “Bizzat olmaz” diyerek 1 Mayıs mitinginde yerimizi alacağız.

Daha iyi bir ücret istemek, sömürüye, baskıya hayır demek, insanca yaşamak ve çalışmak için, iş cinayetlerine hayır demek, sabahın karanlığından gecenin karanlığına kadar çalışan işçilerin umudunu, bizlere gün yüzü göstermeyen patronların korkusunu büyütmek ve bu düzen dikiş tutmaz, sömürsüz bir dünyayı biz dokuyacağız demek için 1 Mayıs’a katılacağız.

KIZIL BAYRAK / MERSİN

Kadro beklerken “güvenlik soruşturması” gerekmesiyle işten atılan taşeron işçileri direniyor.

ZEYTİNBURNU’NDA DİRENİŞ BAŞLADI

Zeytinburnu Belediyesi’nden atılan taşeron işçileri 16 Nisan’da direnişe başladı.

Belediye önünde buluşan taşeron işçileri adına Kenan Güngördü tarafından yapılan basın açıklamasında; yıllardır kölece çalışma koşullarına maruz bırakılan taşeron işçilerinin “müjde” adı altında işsiz bırakıldığına dikkat çekildi.

Savcılıktan aldıkları “temiz kağıtlarını” belediyeye verdiklerini belirten Güngördü, “Hiçbir güvenlik sorumuz yoktur, hakkımızda bir soruşturma varsa hukuki işlem yapın dedik. Yoksa işimizi geri verin. Hiçbir açıklama yapılmıyor, açıklama yapılması gerekiyor, bu haksuzluğa ve kanunsuzluğa bir son verin” dedi. 20 yıllık taşeron işçisi olduğunu

Taşeron işçileri işlerini geri almak için direniyor

belirten Güngördü, belediye yöneticilerinin görüşme taleplerine yanıt vermesine de tepki gösterdi.

Gazetemize konuşan Güngördü, belediyeden 11 işçinin “güvenlik soruşturması” nedeniyle işten atıldığını aktardı. Soruşturma geçiren işçilerin “az tehlikeli, tehlikeli ve çok tehlikeli” olarak ayrıldığını öğrendiğini söyledi. Belediye önündeki eylemini bir hafta boyunca sabahtan öğleye, bir sonraki hafta tam gün boyunca sürdüreceğini belirten Güngördü, ikinci haftanın sonunda ise açlık grevine başlayacağını anlattı.

BEŞİKTAŞ’TA DİRENİŞTE İKİ HAFTA GERİDE KALDI

Beşiktaş’ta işten atılan taşeron işçi-

lerinin direnişi ise iki haftayı geride bıraktı. Direnişin 12. gününde (16 Nisan) işçilere işe geri alınacakları sözü verilmesine rağmen bu söz tutulmadı.

Konuştığımız işçiler “güvenlik soruşturması” sonucu işten çıkarılma durumunun SGK’da “40. kod” olarak geçtiğini, eş ve çocukları dahi bir işe girmek istediğinde bu durumun önlerine çıktığını ve bu şekilde çocuğu işe kabul edilmeyen bir işçinin de aralarında olduğunu anlattılar.

DİSK’e bağlı Genel-İş Sendikası’nın da direnişe sahip çıkmadığını belirten işçiler tepkilerini dile getirdiler.

EGE’DE DİRENİŞ SÜRÜYOR

İzmir’de ‘güvenlik soruşturmaları’

gerekçe gösterilerek işten çıkarılan Ege Üniversitesi’nde çalışan DİSK Genel-İş üyesi işçilerin rektörlük önünde başlatmış olduğu oturma eylemleri sürüyor.

Toplamda işten çıkartılan 450 işçiden 87’si Ege Üniversitesi’nin değişik bölümlerinde çalışanlar, diğerleri ise hastanede çalışanlardan oluşuyor. Bunun yanında Tepecik Hastanesi’nde temizlik işlerinden çıkartılan Hizmet-İş Sendikası üyesi 10 kadın işçi de direniş alanında sınıf kardeşleriyle birlikteydiler.

Durumlarının ne olacağını henüz belirsiz olduğunu söyleyen işçiler beklenti içinde olduklarını belirterek “Hepimizin okuyan çocukları var. Bunca yıl çalıştıktan sonra işten çıkartıldık. Madem bir suçumuz vardı bunca yıl niye bekle-diler” dediler.

Tepecik Hastanesi’nden çıkartılan kadın işçiler de “Haksız yere işten çıkartıldık” dediler.

Direnen kamu emekçileri 1 Mayıs'a çağırıyor

KHK saldırılarıyla İstanbul'da ihraç edilen, açığa alınan ve 61 haftadır direnen KESK üyesi emekçilerle 1 Mayıs'ın güncel önemini ve taleplerini konuştuk.

"OHAL'E HAYIR İNSANCA YAŞAM, İNSANCA İŞ KOŞULARI"

"2018 1 Mayıs'ına gericiliğin küresel ölçekte yükseldiği, emekçilerin örgütlülüğünün büyük ölçüde zayıfladığı, demokratik, devrimci kesimlerin toplumsal ilişkilerinin zayıfladığı bir dönemde girmektediriz" diyerek sözlerine başlayan Hüseyin Demir, dünya genelinde de benzer saldırı dalgasının hakim olduğuna dikkat çekerek şunları dile getirdi:

"Bu çok yönlü bir saldırı: Bir taraftan sadece Türkiye'de değil dünyanın genelinde OHAL benzeri uygulamalar var. Sağ-muhafazakar partilerin, ırkçı partilerin iktidara gelmesi söz konusu. Aynı zamanda işçi sınıfının geçmişten beri var olan, az çok onu var eden, insan olarak var olmasını sağlayan ne kadar hakkı varsa ortadan kaldırılmış durumda.

İşçi sınıfı hem çok daha uzun yıllar hem de günlük çalışma süreleri olarak çok daha uzun sürelerde çalışıyor. Bir diğeri, sosyal güvenlik açısından çok büyük kayıplar var. Her yönüyle kaybetmiş durumda. Ve böyle bir dönemde biz 2018 1 Mayıs'ına giriyoruz.

Türkiye özelinde baktığımızda AKP döneminde, özellikle 15 Temmuz sonrasında sınıfa, demokratik kesimlere yönelik hızlandırdığı bir saldırı dalgası var.

Bu saldırı dalgasının en büyüğü OHAL'dir. OHAL adı altında grevler yasaklandı. Bütün demokratik kurumlar baskı altına alındı. Yüz bini aşkın emekçi sorgusuz-sualsiz işinden atıldı. Aynı zamanda toplum üzerindeki baskı inanılmaz boyutlara varılırken, OHAL'i seçime kadar sürdürme planı var AKP'nin. Böyle bir dönemde 1 Mayıs'a giriyoruz.

Dolayısıyla 1 Mayıs'ın talepleri de bunlara göre şekilleniyor. Emekçiler

üzerlerindeki baskılara karşın hakları için sokağa çıkmalı. OHAL temel gündem olmalı. Çünkü OHAL emekçilere yönelik bir saldırı. 'OHAL'e hayır!', 'insanca yaşam, insanca iş koşulları' şiarları ile emekçiler alanlara çağırılmalı."

"İHRAÇLAR BAĞIMSIZ BİR 1 MAYIS ÇALIŞMASI YÜRÜTMELİ"

Direnşlerinin bir yılı aşkın bir süredir devam ettiğini belirten Demir, ihraç edilen emekçilerin 1 Mayıs hazırlığı için düşüncelerini ise şu şekilde açıkladı:

"İhraçların örgütlü kesimini temsil ediyoruz. Yüz binin üzerinde ihraç var ama bunlar tamamen dağıntık. Çok farklı nedenlerden dolayı ve özellikle sendikaların durumundan kaynaklı ihraçların mevcut örgütsüzlüğü giderilemedi ve tam tersi daha da kötü bir duruma geldi. En sonunda 20-30 kişi örgütlü bir tavır gösterebiliyoruz.

Biz örgütlü kesimler olarak ihraçlar için bağımsız bir çalışma yürütebilecek, ihraçları 1 Mayıs'ta alanlara çağırabilecek ve ihraçların iş, ekmek ve onur talebini yükseltebilecek tek grubuz. Dolayısıyla ihraçların özellikle 1 Mayıs'a yönelik bağımsız bir çalışma yürütmesi gerektiğini düşünüyorum."

KADININ EMEĞİNİN GÖRÜNÜRLÜĞÜNÜ ÖN PLANA ÇIKARMAK İÇİN ALANLARDA OLACAĞIZ"

"1 Mayıs'ta öncelikli olarak kadının emeğinin görünürlüğünü ön plana çıkarmak için alanlarda olacağız" diyen Naciye Ertaş sözlerine şu ifadelerle devam etti:

"Kadınlar olarak yüzlerce, binlerce yıldır emeği görünmeyen, hakları gasp edilmiş kişileriz ve erkeklerle eşit haklara sahip olmak istiyoruz.

Eşit ücret istemeye devam edecek ve her alanda var olmaya çalışacağız, bütün işkollarında olmaya devam edeceğiz. Cinsiyetçi işkollarına yönelik alanlarda da mücadelelerimiz devam ediyor.

Bunun dışında, ihraç edilmiş kadın emekçiler olarak gasp edilmiş haklarımızı almak için alanlarda mücadeleye devam ediyoruz. Ve 1 Mayıs'ta da bu taleple alanda olacağız. Bu süreçte binlerce kadın emekçi ihraç edildi. Zaten kadınlar normal şartlarda hayatın akışı içerisinde çok zor koşullarda okuyup meslek sahibi olabiliyorlar ve bağımsız yaşamlar kurabiliyorlar. KHK'larla elde ettiğimiz bütün haklarımız gasp edildi. Bunun için ayrıca mücadele ediyoruz, mücadelemiz devam ediyor. Bunu 1 Mayıs'ta da mutlaka

gündeme getireceğiz."

ÇÖZÜM ÖNERİLERİMİZİ 1 MAYIS'A TAŞIYACAĞIZ

KESK'li emekçiler, ihraç edilmiş memurlar olarak ülkenin kötü gidişatına karşı çözüm önerileriyle 1 Mayıs'a gideceklerini belirten Mahir Aslan ise şunları söyledi:

"Çalışan insanlar arasında çok ciddi ayrımlar var. Sözleşmeli, kadrolu, taşeron... Bu tarz ayrımların kesinlikle ortadan kaldırılması gerekiyor. Bu tarz ayrımlar çalışanları birbirine düşürüyor. Bu ayrımların kesinlikle giderilmesi gerekiyor.

Bir diğer husus iş güvenliği. İnsanlar çok kötü şartlarda çalışıyorlar. Ölme pahasına çalışıyorlar, ailelerine ekmek götürebilmek için. Bunun kesinlikle çözülmesi gerekiyor. Çünkü dünyada işçi ölümü sıralamasında bir numaraya yükseldik ve bu iyi bir rekor değil."

"1 MAYIS'I GÜÇLENDİRELİM ÖZGÜR BİR TÜRKİYE YARATALIM"

"Tek adam rejimi doğrultusunda 15 Temmuz darbe girişimini bahane bilip daha sonra geliştirdiği AKP-MHP ittifakıyla bir diktatör rejime doğru, bir faşist rejime doğru gidişatı her şeyden önce tespit etmek gerekiyor" diyerek sözlerine başlayan Ali Haydar Arıkuşu sözlerine şu şekilde devam etti:

"Bunu adım adım örmeye çalışan bir iktidar anlayışıyla karşı karşıyayız. Dolayısıyla bu iktidarın bir ayağı milliyetçilik üzerine kuruluysa, bir ayağı da mezhepçilik üzerine kuruludur. Bu bütün toplumsal dinamikleri etkiliyor. Alevileri, işçileri, kadınları, gençleri, ekolojistleri, savaşı karşıtlarını... Bütün toplumsal dinamikler aslında bu cenderenin içinde.

Burada 1 Mayıs'a giderken bütün dinamiklerden yüksek sesle 'diktatörlüğe karşı özgürlük' şiarının olması gerektiğini düşünüyorum.

Ki, bu iktidar aynı zamanda bizi savaş ortamına sürüklemek için bir politika izliyor Ortadoğu'da. Gerekse iç hazırlıklarla iç savaş imaları yapıyor, çeşitli hazırlıklarla, faşist örgütlenmelerle.

1 Mayıs'a giderken biz her zaman sömürüye karşıyız, emeğin, dayanışmanın yanındayız diyeceğiz. Ama bunlara bu dönemde savaş karşıtlığı da eklenmiştir. Aynı zamanda milliyetçi-mezhepçi bir diktatöryal sisteme karşı özgürlük şiarının da önemli olduğunu düşünüyorum bu 1 Mayıs'ta. Bütün emekçi kardeşle-

İhraç edilen emekçilerin direnişi sürüyor

KHK saldırılarıyla ihraç edilen KESK üyesi emekçilerin İstanbul ve Ankara Yüksel'deki direnişleri devam ediyor.

İstanbul'da Bakırköy Özgürlük Meydanı ve Kadıköy Altıyol'daki direnişler 61. haftasında devam ediyor.

Pazartesi Çarşamba ve Cumartesi günleri 14.00'te başlayan oturma eylemleriyle direnişçi emekçiler "KHK'lar

gidecek biz kalacağız!", "İşimizi geri alacağız!" şiarlarını yükseltmeye devam ediyorlar.

Direnş alanlarında OHAL ve KHK hukuksuzluklarıyla ihraç edildiklerini anlatmaya devam eden emekçiler artan baskı ve saldırıları da teşhir ettiler.

Direnş alanlarında imza kampanyasını sürdüren emekçiler direnişlerine

destek çağrısı yaparken, 1 Mayıs'ta da mücadele alanlarına çağırıldılar.

"İşimi geri istiyorum" şiarıyla Ankara Yüksel Caddesi'nde başlatılan direniş de polis saldırılarına karşın 520 günü aştı.

Geride kalan hafta boyunca da her gün 13.30 ve 18.00'de Konur Sokak'ta buluşarak eyleme başlayan emekçiler darp edilerek gözaltına alındı.

rime de mücadelelerinde başarılar diliyorum. 1 Mayıs'ı güçlendirelim özgür bir Türkiye yaratalım."

"MÜCADELEYİ 1 MAYIS İLE BİRLİKTE YÜKSELTMEYE ÇAĞIRIYORUM"

Özgür Karadaş ise "1 Mayıs'ta; işinden atılan, ekmeği AKP tarafından, emek düşmanları, sermayenin iktidarı tarafından gasp edilen emekçiler olarak bizler, coşkulu ve işimizi geri alacağımız bir içerik, bir kapsam, bir örgütlenmeye 1 Mayıs'a girmek istiyoruz" diyerek sorumuzu yanıtlamaya başladı.

Karadaş sözlerini şu şekilde devam ettirdi:

"1 Mayıs'ın tarihsel anlamı zaten ortada. Bugün 1 Mayıs'ın güncel-politik anlamı bizim için çok önemli. Mücadelelerin ihtiyaçları açısından ele aldığımızda 1 Mayıs'ı bugün bizzat işinden edilmiş emekçi olarak benim ve arkadaşlarımın iyi örgütlemesi gerekiyor. AKP'nin insanlara, emekçilere hayatı nasıl dar ettiğini görüyoruz. Bu bağlamda örgütleyeceğimiz bir 1 Mayıs geçirmeliyiz diye düşünüyorum.

Ama sadece bu değil, bugün baktığımızda bizim ülkemiz aynı zamanda bölgemiz bir işgal ve saldırı altında. Emperyalistlerin cirit attığı bir alana dönüşmüş durumda. Birkaç gün önce üç emperyalist gücün Suriye'ye yaptığı bir saldırı söz konusuydu. Bugün Suriye'de yaşayan halklar, Suriye'de yaşayan emekçiler emperyalistlerin bu saldırısı altındayken; bugün benim de, işten atılan bir emekçi olarak bu ülkede bir sermaye iktidarı tarafından hakları yok sayılan bir emekçi olarak şu talebim bence çok meşrudur: Bugün aynı zamanda dünya kapitalist-emperyalist sisteminin Suriye'deki halklara yağdırdığı bomba, kan ve gözyaşını da bizim kapamamız gerekir. Onların acısını da paylaşmamız gerekir.

Bir yanıyla da ülkemizde AKP'nin OHAL ile birlikte bu saldırılarına karşı, emekçilere yaptığı saldırılara karşı (sadece kamu emekçilerine de değil) mücadeleyi büyütmeliyiz. Grevi yasaklanmış metal işçilerinin grev taleplerini görmek zorundayız. Cam işçilerinin grev taleplerini görmek zorundayız. DHL işçilerinin, bu ülkenin bir dizi yerinde direnen işçilerin mücadelesini görmek zorundayız.

Bu mücadele bütünlüklü bir mücadele. Bu mücadele ekme mücadelesi, eşitlik mücadelesidir. Ancak eşit olursak özgür olabiliriz. O zorlukları aşarsak eşit olabiliriz. Bu ülkenin kapitalistlerine karşı bu ülkenin emekçileri olarak 1 Mayıs'a coşkulu, güçlü girmeli ve onların saldırı sopasını kırıp atmamız. Bugün emekçilerin, işten atılan bir KHK'lı emekçi olarak hem benim hem de arkadaşlarımın omuzlaması gereken görev budur. Onun için şimdiden kolları sıvamaya, mücadeleyi 1 Mayıs ile birlikte yükseltmeye çağırıyorum."

"BU KARANLIK GÜNLERİ AŞMANIN TEK YOLU TOPYEKÜN DİRENMEKTİR"

1 Mayıs'a giderken öncelikli taleplerinin "KHK ile ihraç edilen ve açığa alınan emekçilerin işlerine iade edilmesi ve OHAL'in ve hukuksuzlukların sona ermesi" olacağını belirten Cengiz Sağlam ise şu şekilde sözlerini sürdürdü:

"Bu taleplerle alanlara çıkacağız. Bununla birlikte ülkenin ve çalışma hayatının genel gündemleri; iş cinayetleri, grevler, baskı ve zulüm alanlarda dile getireceğimiz konular olacak.

Bu karanlık günleri aşmanın tek yolu topyekün direnmektir. Sadece bazı kişileri, bireyleri değil, tüm işçi ve emekçi kesimleri, sendikaları, hatta sivil örgütleri de bize destek vermeye, herkesi direnişe çağırıyorum. Zulme karşı direnmek haktr diyorum."

"ASIL BELİRLEYİCİ OLAN 2 MAYIS OLACAK"

"Tam bir baskı ve hukuk dışı bir ortamda yaşıyoruz" diyerek sözlerine başlayan Mehmet Sarı ise; bugüne kadar hakları geliştirmek ve özgürlükleri daha da ileri taşımak için mücadele edildiğini, ancak bugünkü koşullarda bir hakkı elde etmek bir yana onu istemenin dahi zor olduğu bir dönemde olduğunu söyledi.

Sarı sözlerini şu şekilde sürdürdü: "Yani hak elde etme yollarını önce kazanmamız gerektiğini düşünüyorum. 1 Mayıs'a giderken insanların normalde yaşam kaygıları taşıdığı, yarına nelerle karşılaşacağını bilemediği bir ortamda biz sıradan, normal bir 1 Mayıs'ı aynı psikoloji ve kararlılıkla sürdüremeyeceğiz.

Biz önce hak arama yollarını kazanmamız için yola çıkmamız gerekiyor. Bizim de 61 haftadır sürdürdüğümüz alan direnişimizi bir bakıma bu arama yollarını tekrar kazanma, tekrar meşruluğunu kazanma yolunda bir adım olarak görüyorum ben.

Bu noktaya 1 Mayıs'tan nasıl bir sonuç çıkar bilmiyorum ama benim için asıl belirleyici olan 2 Mayıs olacak. Yani 2 Mayıs'tan sonra nasıl bir süreç bizi bekleyecek. Yani 1 Mayıs'ta konuşmalarla sloganlarla o günü tüketip 2 Mayıs'ta aynı psikolojik ortamla, aynı baskı ve yılgınlık ortamıyla bu süreci karşılayacaksa ben çok fazla bir anlam taşıdığını düşünüyorum.

Ama 1 Mayıs bir sıçrama tahtası olarak düşünülüp tekrar alanları, mücadele yollarını açacak bir işlev görürse bizim açımızdan çok değerli olur diye düşünüyorum.

Yani umutsuz değiliz. En karanlık an aydınlığa en yakın olan andır. Ama bunun için bir yerden bir şeyler yapılması lazım. Ama bir türlü bu başlama noktasını yakalayamadık. Bir yerden sağlam bir zemin bulsak, bir sıçrama yakalayabilsek bence çok şey değişecek.

KIZIL BAYRAK / İSTANBUL

"İşçi kıyımları artmışken 1 Mayıs daha da önemli"

AKP'nin kadro yalanına karşı "güvenlik soruşturması" gerekçesiyle Beşiktaş Belediyesi'nde işten atılan taşeron işçileriyle konuştuk...

AKP iktidarının "taşeron kadro müdesi" adını verdiği düzenlemenin ardından "güvenlik soruşturması" sonucu işten atılan ve direnişte olan Beşiktaş Belediyesi taşeron işçilerinden Berna Hanbay ile, işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs'ı konuştuk. Hanbay, işçi kıyımlarının arttığı OHAL döneminde ezilenlerin 1 Mayıs'a katılmasının öneminin daha da arttığına dikkat çekti.

"1 Mayıs zaten işçinin, emekçinin bayramı, biz bunu biliyoruz. Aslında şu yaşadığımız son zamanlarda; bu direnişlerin fazla olduğu, işçi kıyımlarının fazla olduğu dönemlerde de 1 Mayıs'ın önemini daha fazla vurgulamak gerekiyor" diyen Hanbay, yaşadıkları direnişin ardından bütün taşeron işçilerinin birleşerek 1 Mayıs'a katılması gerektiği düşüncesine vardıklarını söyledi. Hanbay "Daha önce direnişlere katılmış arkadaşlar aramızda var ama daha önce böyle bir şeyi hiç yaşamamış arkadaşlar da. Ama son yaşadığımız bu olay, yaşadığımız direnişten sonra fikrimiz şu; bütün taşeronlar birleşerek 1 Mayıs'a katılmamız" dedi.

"EN FAZLA EZİLEN BİZLER BİRLEŞEREK KAZANACAĞIZ"

İşçi kıyımlarının sadece Beşiktaş Belediyesi'nde ve bir kereye mahsus olduğuna ve süreceğine dikkat çeken Han-

bay "El ele, kol kola sürekli bir şekilde 1 Mayıs'a gitmeliyiz. Yani bu işin tek başına olmayacağını, birleşe birleşe olacağını da farkındayız. Böyle düşünüyoruz, böyle konuşmalar oluyor aralarda. Bunları duymak da aslında hoşumuza gidiyor yani" diye konuştu. Hanbay, direnişçiler olarak kendilerine ulaşan 1 Mayıs'a çağrı bildirimleri ve "1 Mayıs'a katılacak mısınız?" soruları vesilesiyle "1 Mayıs'a nasıl katılalım? Nasıl katılmamız?" sorusu etrafında sohbetler yürüttüklerini anlatıyor.

Hanbay, "Tüm taşeronları birleştirmek de kendi adımıza, sırf Beşiktaş Belediyesi'ndeki taşeron işçileri bile olsa 1 Mayıs'a gidilmesini, 1 Mayıs'ın işçi, emekçi bayramı olduğunu, çalışanların, üretkenlerin bizler olduğunu, yani sadece davanın işi kaybetmek değil de aslında, emekten yana, mücadeleden yana bir tavır sergilemek olduğunu düşünüyoruz" dedi.

OHAL döneminde çıkarılan KHK'larla birlikte işçi kıyımının gittikçe büyüdüğüne, KHK ile işten çıkarmalar dışında birçok işkolunda da kıyımların yaşandığına dikkat çeken Hanbay son olarak şunları ifade etti: "Çalışanlar, üretkenler biziz, ama en fazla ezilen de biziz. Birleşe birleşe kazanacağız. Bu anda beraber olup 1 Mayıs'lara beraber gitmeliyiz diye düşünüyorum."

KIZIL BAYRAK / İSTANBUL

MİB 1 Mayıs'a nasıl bakıyor, nasıl hazırlanıyor?

Metal İşçileri Birliği (MİB) temsilcisi ile 1 Mayıs sürecini konuştuk...

Metal İşçileri Birliği olarak 1 Mayıs hazırlıklarımız devam ediyor. Bu yılın 1 Mayıs'ını "Başka bir hayat, başka bir dünya istiyoruz!" ana şiarıyla karşılamayı uygun gördük. Bu şiarın mevcut sömürü, yıkım ve baskı ortamında karanlığın ortasında yaşayan işçi sınıfı ve emekçilerin ortak özleminin ifadesi olduğunu düşünüyoruz. Sadece fabrikasında değil, ülkede ve dünyada olup bitenler işçi sınıfını derinden yaralıyor, onun umutlarını yıkıyor, endişelerini arttırıyor.

Fabrikada öyle bir sömürü rejimi hüküm sürüyor ki, deyim uygunsuz işçinin posası çıkarılıyor. Öyle ki, metal işkolunda işbirlikçi sendikaların "yüzyılın sözleşmesi" dedikleri sözleşmenin ardından bu durum daha da katlandı. Metal işçisinin baskısı, yeni bir metal fırtınası korkusuyla geçmişteki satış sözleşmeleri geleneğinin bir parça dışına çıkılarak verilen bizzat kırıntıdan farksız zamlar, şimdi işçinin burnundan fitil fitil getiriliyor. Bantlar hızlandırılıyor, çalışma yükü arttırılıyor. Molalar kırpılıyor, neredeyse iki işçinin işini bir işçi yapar hale geliyor. İşçilerin fabrikalardaki boş zamanlarının çetelmesini tutan yöneticiler, hiç boş zaman kalmayacak şekilde çalışma baskısı yapıyorlar. Bunun için fabrikalardaki meslek hastalıklarında korkunç bir tırmanış var, iş "kazaları" ise fazlasıyla artmış durumda.

Tabi bunların yanı sıra hayat pahalılığı ortada, kaşıkla gelen kepçeyle gidiyor. Zaten fabrikada posası çıkan işçi eline geçen paraya bakınca, hele hele çarşıya pazara gidince kahroluyor. Bir de bunun üstüne vergi soygunu eklenince işçinin hayatı iyice çekilmez hale geliyor. Son dönemde artan işçi intiharları, tek kişilik sert eylemler tüm bunların sonucunda ortaya çıkıyor. Tabi bunlar sorunun görünen yüzü, gösterilmeyen-görünmeyen hayat çok daha vahim ve trajik durumda.

Düzen ardi arkası kesilmeyen saldırılarla işçileri bunalıyor, onların gelecek umudunu kırıyor.

Milyonlar mutsuz, kaygılı ve geleceksiz; bir çıkış yolu arıyor ancak bulamıyor.

Ekonomik ve sosyal yıkımın üstüne, OHAL baskısı ile içeride ve dışarıda uygulanan savaş ve saldırganlık politikaları geliyor. Baskı ve savaş politikaları ile şovenizm ve toplumu zehirlemek üzere aralıksız çalışan yalan üreten makinaları bir yere kadar insanlar üzerinde etkili

oluyor, hayatın acımasız gerçekleri milyonları yoruyor ve alttan alta büyüyen bir hoşnutsuzluğun zeminini oluşturuyor. AKP ve uşakları işleri böyle götüreceklerini sanıyorlar ama mümkün değil. En azından işçi sınıfı ve emekçiler onların yalanlarına ve baskıcı-şoven politikalarına daha fazla tahammül etmeyeceklerdir. Hiçbir işçi ve emekçi açlığın, yoksulluğun, ağır sömürünün ortasında tüm bu politikaların yükünü uzun süre taşımak istemez. Bu kirli ve kanlı politikalarınızı, bu baskı ve savaş rejiminizi ancak siz geleceğe dair bir ışık gösterirseniz sürdürme imkanı bulursunuz. Topluma yutturabilirsiniz. Ancak bizim gördüğümüz, hissettiğimiz kadarıyla bu bakımdan AKP iktidarı yolun sonuna gelmek üzere. 2023-2073 palavraları işçi sınıfı ve emekçilere bir şey anlatmıyor.

Birlik olarak bu olguları her gün hayatın içinde, fabrikalarda, kahvelerde, işçi mahallelerinde görüyor, izliyoruz. İhtiyaç olan, aranan umuttur, bir kurtuluş ışığıdır, belki de bir nefeslik alanıdır.

Evet bulunduğumuz yerden gördüğümüz tablo bu. Biz de tam da buradan çıkarak yaptığımız değerlendirmeler üzerinden 2018 1 Mayıs'ını bir yere oturtuyor, anlamlandırıyoruz.

Çünkü umut başka hiçbir yerde değil, işçilerin kendi birliğinde ve mücadelesindedir. Umut işçilerin kendi ellerindedir, buna inanıyoruz.

1 Mayıs'ın tarihsel özü ve ruhu da tam da bu ihtiyaca yanıt veriyor. Bunun için 1 Mayıs'ı, 1 Mayıs alanlarını bir fırsat

olarak değerlendiriyoruz.

1 Mayıs düzen güçlerinin tüm ayrırtan ve parçalayan politika ve müdahalelerine karşı işçi sınıfının dünya ölçeğinde alanlara çıktığı, gücünü gördüğü, gösterdiği, sermaye cephesiyle karşı karşıya geldiği bir gündür. 1 Mayıs alanları aynı zamanda işçi sınıfı ile emekçilerin taleplerini ortaya koydukları, umutlarını büyüttükleri zeminlerdir. Bunun için 1 Mayıs hem bugünü hem geleceği içerir, hem yereldir hem de evrensel, hem kısmi taleplerin dillendirildiği hem de geleceğe ilişkin şiarların damgasını vurduğu bir gündür.

İşte bunun için bu yılın 1 Mayıs'ında işçi sınıfının birleşik bir tarzda, olabildiğince kitlesel bir şekilde alanlara çıkmasını günün en önemli görevi olarak görüyoruz.

Bunun için Mart ayının sonlarından itibaren hazırlıklarımıza başlamış durumdayız.

Dediğimiz gibi, 1 Mayıs ana şiarımız "Başka bir hayat, başka bir dünya istiyoruz!" biçiminde. Ama metal işçisine ve ulaşabildiğimiz ölçüde işçi sınıfına sadece bu çağrıyla gitmiyoruz. Bu ana çağrının altında bir dizi kısmi talep, istem ve özlemi de ifade edecek şekilde davranıyoruz. Bunlar da yukarıda özetlemeye çalıştığımız sorunlarla ilişkili olarak belirlendi. Hayat pahalılığı, ağır sömürü, vergi soygunu, OHAL ve savaş bu başlıkları oluşturuyor. Tüm bu sorunlarla ilgili olarak işçilere sesleniyoruz, onları tüm bu sorunları dile getirmeye, bunlara karşılık

olarak ise taleplerimizi milyonlar olarak 1 Mayıs alanlarında haykırmaya çağırıyoruz.

Sosyal medya platformumuz farklı yönleriyle 1 Mayıs'ı bu çerçevede döneme ele alıyor. Kullanılmaya başlanan bildiri, bülten ve afişlerimiz de yine yaygın bir çalışma ile tüm bu talepler ile birlikte 1 Mayıs ruhu ve düşüncesini işçi ve emekçiye ulaştırmayı hedefliyoruz.

Öte yandan, özellikle 1 Mayıs'ın tarihsel özü ve tarihçesini de işçi sınıfına anlatmayı bir görev olarak tanımladık. Çünkü işçi sınıfı safları bilinç ve deneyimden uzak gençlikle yenileniyor, özellikle sektörümüzde bu fazlasıyla yaşanıyor. Bu nedenle eğitici yayın ve çalışmalarını hazırlıklarımızın çok özel bir boyutu olarak görüyoruz.

Tüm bu hazırlık sürecini yapabildiğimiz kadarıyla en fazla sayıda işçi arkadaşımızı özne haline getirerek, çalışmalara bizzat dahil ederek sürdürmeyi temel önemde bir görev sayıyoruz. Bu noktaya dikkat ederek, bu çerçevede toplantılar olarak ön hazırlıkları sürdürmeye gayret gösteriyoruz. Bunu aynı zamanda 1 Mayıs'tan daha önce başlattığımız örgütlenme seferberliğinin de bir temel gereği olarak görüyoruz.

Tüm işçi ve emekçilerin, siz devrimci basın çalışanlarının 1 Mayıs'ını şimdiden kutluyor, sözlerimizi "Yaşasın birlik, mücadele ve dayanışma, yaşasın 1 Mayıs!" diyerek sonlandırıyoruz.

Daha güçlü bir 1 Mayıs için; metal işçileri birliğe, mücadeleye ve dayanışmaya!

Metal İşçileri Birliği Merkezi Yürütme Kurulu (MİB MYK) olarak Nisan ayı toplantımızı gerçekleştirdik. Toplantımızda başta işçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs gündemi olmak üzere birçok gündem üzerine tartışmalar yürütülmüş ve kararlar alınmıştır. Bu kararları bir dizi başlık altında yayınlamak istiyoruz.

- İşçi sınıfının en önemli mücadele günü olan 1 Mayıs öncesi MİB MYK olarak daha güçlü, kitlesel, birleşik ve militan 1 Mayıs için tartışmalar yürüttük. Bu 1 Mayıs'ı işçi sınıfı OHAL koşullarında, baskı ve zorbalığın daha da arttığı bir dönemde karşılamaktadır. Yaşadığımız bölgenin emperyalist yağma ve savaşların eşliğinde olduğunun bilincinde olan MİB MYK, tüm bölgenin kurtuluşunun işçi sınıfının mücadelesinde olduğunu döne döne vurgulamaya devam edecektir. Bu dönem yaşanan ekonomik krizle beraber işçi sınıfının ayağındaki prangalar daha da kalınlaşmıştır. Hayat pahalılığının artması, çalışma koşullarının sürekli ağırlaştırılması bunun yansımalarıdır. 1 Mayıs öncesi tablonun bir tarafında sömürü, baskı, yasaklar, eşitsizlikler, savaş ve sefalet varken, diğer tarafta direnişin, mücadelenin artması var. Metal işçisi ise metal fırtınadan beri mücadele dinamiklerini halen taşımaktadır. Bu yüzden bu seneki 1 Mayıs'lar işçi sınıfının kitlesel alanlara çıkmasına ve 1 Mayıs'ın mücadele kürsülerine dönüşmesine vesile olmalıdır. Bu yüzden artan sömürü ve baskı koşullarına karşı MİB MYK olarak başta metal işçilerini olmak üzere tüm işçi sınıfını daha güçlü bir 1 Mayıs için alanlarda olmaya ve mücadeleye çağırıyoruz.

- Geçtiğimiz günlerde Kroman Çelik başta olmak üzere baş temsilcilerin işten atılmaları, görevden alınmaları gibi bir dizi anti-demokratik sendikal süreci, sendikal bürokrasinin geldiği düzey ve bu düzeyin ortaya çıkardığı kimlikler üzerinden değerlendirdik. Bu son yaşananlarla ortaya çıkan veriler de göstermiştir ki, burada kazanan bir yanda Kroman patronu olurken, bir yanda da Birleşik Metal-İş bürokratları olmuştur. 29 Ocak grevinden beri birliğini koruyan ve militan tutumlar alan, grev yaşağına karşı kararlı bir tutum alarak patronlara ve sendika yönetimine sorun yaratan Kroman işçilerinin birliğini bozmak ve parçalamak için Kroman patronu ve Birleşik Metal-İş yönetimi bir oyun hazırlamış ve hayata geçirmişlerdir. Bürokratik sendikal anlayışın yarattığı, beslediği ve öne çıkardığı

bir baş temsilcinin yaptığı hataları da kulanılmaktan geri durmamışlardır. Bu tür durumların sınıf mücadelesi tarihinde örnekleri çok görülmektedir. Son dönem Birleşik Metal-İş'in gerçekleştirdiği icratlar göstermiştir ki sendika içinde ileri çıkan en ufak bir adıma dahi sendikal bürokrasinin tahammülü yoktur. Fabrikalardaki muhalif işçileri ezmek için her türlü yol ve yöntem denenmektedir. Ejot Tezmacı, Bekaert gibi fabrikalarda İzmir, Bursa gibi şehirlerde yaşananlar bunları kanıtlamaktadır. MİB MYK olarak diyoruz ki, Birleşik Metal-İş üyesi işçiler bu durumu sorgulamalı ve hesap sormalıdır. Ne temsilcilerin ne de sendika yöneticilerinin ayrıcalığı vardır. İşçiler fabrikalarda en geniş işçi katılımının sağlandığı bağımsız taban inisiyatiflerini kurmalıdır. Ancak "söz, yetki, karar" hakkının bu tür mekanizmalarda olduğu durumlarda mücadelemiz bütün işçilerin ortak çıkarlarını temsil eder ve karşımızda duran her türlü yapıya, kişilerin zayıflıklarına, zafiyetlerine karşı sonuna kadar mücadele edilebilir. İşçiler birliğini kurmalı ve mücadeleyi sonuna kadar götürmelidir.

- MESS-Türk Metal düzenine karşı on binlerce metal işçisinin başlattığı direnişin "Metal Fırtına"nın yıldönümü yaklaşıyor. MESS-Türk Metal düzeni yıllarca metal işçisinin sırtında saltanatını sürdürmekteydi. Bu düzene artık dur diyen işçiler MİB ile hareket ederek birçok fabrikada direnişin ateşini yakmıştır. Bu direnişten sonra artık hiçbir şey eskisi gibi değildir. MESS-Türk Metal artık eskisi gibi davranmamaktadır. Bugün 2017 TİS süreci Metal Fırtına'nın etkisiyle imzalan-

mış ve metal işçisinin öfkesi sözleşmede etkili olmuştur. Bu yüzden MİB MYK olarak bu dönem Metal Fırtına'nın anlamını, önemini kavratmak, metal işçisinin birleştiğinde, mücadele ettiğinde neler kazanabileceğini göstermek ve direniş sürecinde ve sonrasında eksikliklerimizi anlatmak, öğretmek ve kavratmak için azami çaba harcayacağız.

- Türkiye'de artık işçilerin yaşam koşulları her geçen gün zorlaşmaktadır. İşçilerin yaşamlarındaki en büyük sıkıntıların başında hayat pahalılığı, iş yükünün artması, uzun çalışma saatleri, işsiz kalma geliyor. İşçi sınıfına bu koşulların dayatılmasının gerisinde sınıfın örgütlü bir güç olarak sahneye çıkamaması vardır. Artık sendikalı-sendikasız işçi ayrımı ortadan kalkmıştır. Bugün birçok sendikalı fabrikada işçiler sendikasız işçilerin çalışma koşullarına maruz kalmaktadır. Bu sömürü koşullarının ortadan kaldırılması için işçilerin kendi birliklerini kurmak ve mücadele etmekten başka şans yoktur. Bu sebeple geçtiğimiz aylarda başlattığımız örgütlenme seferberliğini MİB MYK olarak büyötmeye çağırıyoruz. İşçi sınıfı "sınıfa karşı sınıf" bakışıyla, "fiili meşru mücadele" anlayışıyla örgütlenmeli ve mücadeleyi büyötmelidir. Bu vesile ile illerde yapılan MİB meclisleri ve işçi toplantılarını anlamlı buluyoruz. MYK bu toplantıların devamlılığı ve daha örgütlü gerçekleşmesi için belli değerlendirmeler ve planlamalar yapmıştır.

- Sendikaların tepesine çöreklenmiş sendika ağaları biz işçilere sendikal kararlarda hiçbir söz hakkı tanımamaktadır. Bunu son sözleşme süreçlerinde de

gördük. Taslakların oluşturulmasından, sözleşme imzalanma sürecine kadar hiçbir durumda fikrimiz dahi alınmamaktadır. Bütün kararları, bütün sözleri, bizim adımıza sendika ağaları almaktadır. MİB MYK olarak MİB'in mücadele programının ve ilkelerinin tüm fabrikalarda hayat bulması için çalışma yürütmesi mücadele gündemlerimizin en başlarında gelmektedir.

- ABD emperyalizminin liderliğindeki emperyalist cephe Suriye'yi füzelerle vurdu. Saldırı sonrası AKP iktidarı saldırıyı memnuniyetle karşıladı. Kirli çıkarlar, rant, talan ve sömürü uğruna Ortadoğu'yu yakıp yıkan emperyalistler ve işbirlikçilerine karşı bölge halkları kendi kaderlerini ellerine almadıkça kan ve vahşeti yaşamaya devam edecektir. Emperyalistler arasındaki petrol ve egemenlik savaşlarına karşı, halkların kardeşliği temelinde mücadele büyötmelidir. Emperyalistler ve işbirlikçileri kanlı ve kirli ellerinizi Ortadoğu halklarının üzerinden çekin! Bu taleplerin tek gerçekleşme koşulu ise biz işçilerin sermayeye karşı vereceği mücadeleden geçmektedir.

Son olarak içinden geçmekte olduğumuz bu karanlık sürecin tek panzehiri işçi sınıfının örgütlü mücadelesidir. Bu süreçte metal işçisine büyük sorumluluklar düşmektedir. Taban inisiyatifine dayanan fabrika komiteleri ile örgütlenmiş, MİB ile birleşmiş metal işçisi tüm işçi sınıfına örnek olacaktır. Bunun inancını ve umudunu taşıyan MİB MYK olarak tüm metal işçilerini mücadeleye çağırıyoruz.

**METAL İŞÇİLERİ BİRLİĞİ
MERKEZİ YÜRÜTME KURULU (MİB MYK)**

Trakya'dan işçiler 1 Mayıs'ta alanlara çağırıyor

**"SUSARSAK KÖLELİĞİMİZ,
HAYKIRIRSAK ÖZGÜRLÜĞÜMÜZ
BÜYÜR! ÖZGÜRLÜĞÜMÜZ İÇİN
1 MAYIS'TA ALANLARA!"**

İşçilerin çoğunun öfkeli ama bir o kadar da suskun olduğu bir dönemde 1 Mayıs'a doğru yürüyoruz. Ağır çalışma koşulları, geleceğimizi görememek ve hayat pahalılığı öfkemizi mayalarken, hakkını aramak için sesini çıkaran herkesin baskı ve zorla korkutulup, terörist ilan edilmesi ise suskunluğumuzun asıl nedeni.

Şimdi karşımızda iki seçenek var, susmak ya da haykırmak! Susunca neler mi olacak? Birkaç örnek vereyim: Televizyon ekranlarından güya Amerikan karşıtlığı yapan AKP, Amerikan gıda tekeli Cargill istediği için şeker fabrikalarını özelleştirecek, sonra utanmazca aynı nutukları atmaya devam edecek. 400-500 lira zam alan metal işçilerinin tepesine "adet, adet" diye her zamankinden daha fazla üşüşen patronlara "tamam abi" çekmeye devam edeceğiz. Memleketin yarısından fazlası "terörist" ilan edilecek, biz izlemeye devam edeceğiz. Hakkımızı vermeyen patronların karşısına hak almak için grev gücümüzle dikilmek istediğimizde, gözümüzün içine baka baka söylenen "milli güvenliği tehdit ediyorsunuz" yalanına sarılacaklar, "devletimiz karşısında boynumuz kıldan ince" deyip köleliğe devam edeceğiz. Bu liste uzar gider...

Peki haykırınca ne olacak? İşte özgürlüğe, eşitliğe, paylaşıma giden yolun anahtarı burada. Bu yol elbette ki engesiz değil. Tarih boyunca her türlü hak alma ve hak geliştirme mücadelesi bedeller ödeyerek kazanılmıştır. 1 Mayıs'ın tarihine bakarsak bunu rahatlıkla görebiliriz. 8 saatlik işgünü mücadelesinde onlarca işçi kardeşimiz öldü, yüzlerce işçi kardeşimiz gözaltına alındı yada tutuklandı. Dünyanın birbirinden ayrı bölgelerinde farklı uluslardan işçiler bu talep

işçi mücadele etti. Ve sonuçta patronlar ve onların devleti taleplerimizi kabul etmek zorunda kaldı.

Yukarıda da dedim aslında, içinden geçmiş olduğumuz süreç pek de iç açıcı gözüküyor. Ama bu böyle gitmez artık! Hadi, önümüzdeki 1 Mayıs'ı bunun ilk adımına dönüştürelim.

Bir B/S/H/ işçisi

"CENNETİ YARATIYORUZ, CENNETİ YAŞAMAK İÇİN 1 MAYIS'TA ALANLARA!"

Ben işsiz bir deri işçisiyim. Biz deri işçilerinin kaderi hep aynıdır. Sabah 8.00'de fabrikalara gireriz, ama çıkışımız belli değildir. Çorlu Organize Deri Sanayi Bölgesi'ndeki işçiler güneşi sadece sabah görürler, o da 15 dakika. Gökyüzünün maviliğine hasret kalırız. Bizlere dayatılan zorunlu mesailerle hayatımızı çalışıyorlar. Çalışma saatlerimiz 12 saat olunca seviniyoruz. Çünkü bizler günde 15-16 saat çalışıyoruz, iş dışında bir hayatımız yok. Bize bu yaşamı dayatanlar, bu dünyada cenneti yaşarken bize cehennemi yaşıyorlar.

Evet arkadaşlar, bize dayatılan bu yaşam ve çalışma koşullarını reddederek 1 Mayıs'ta alanlarda taleplerimizi haykıralım.

Çorlu'dan bir deri işçisi

"BİZLERİ KURTARACAK OLAN KENDİ KOLLARIMIZDIR!"

Ben Velimeşe OSB'de çalışan bir metal işçisiyim. Biz işçilerin haklarının elinden alındığı, fabrikaların sömürü cehennemi olduğu, ağır çalışma koşullarından kaynaklı iş cinayetlerinin ve kazalarının had safhada olduğu bir dönemde; tüm dünyada işçilerin birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ı karşılıyoruz.

Buradan tüm işçi arkadaşlarıma çağırım, mücadele günümüz olan 1 Mayıs'ta alanları doldurmak. İşçileri ve emekçileri yoksulluk ve sefalet dünyasında ya-

şamak zorunda bırakan patronlar sınıfına karşı gücümüzü göstermeliyiz. İşçiler olarak ya bu köhnemiş, çürümüş ücretli kölelik düzenine karşı gücümüzü sokaklara çıkararak, eylem yaparak göstereceğiz ya da bu düzenin çarkları arasında her gün biraz daha ezileceğiz.

Tüm işçiler 1 Mayıs'ta alanlarda olmalıdır. Sözlerimi işçilerin marşı olan Enternasyonal'in şu sözleri ile bitiriyorum:

"Tanrı, paşa, bey, ağa, sultan

Bizleri nasıl kurtarır?

Bizleri kurtaracak olan

Kendi kollarımızdır."

Velimeşe OSB'den Sema Kalıp işçisi

"1 MAYIS'TA ALANLARDAYIZ!"

1 Mayıs'ta bizler bir arada durmalıyız. Dostlar, emeğimizi sömüren patronlara karşı yan yana olmak zorundayız. 1 Mayıs'ta en iyi şekilde alanlara inmeliyiz. Dünyada ve Türkiye'de bu kadar emek sömürsü varken, sendikalı olsak da olmasak da sömürüye karşı mücadele etmek zorundayız.

İşçiler olarak birçok sorun yaşıyoruz. Ülkeyi yöneten AKP hükümeti bizle dalga geçer gibi hareket ediyor. Gün geçmiyor ki zam haberi almalıyım. İğneden ipliğe her şeye zam yapıyor. Bir de utanmadan televizyonlara çıkıp 'ülke çok iyi durumda' diye nutuk atıyorlar. Sen onu gel bizim cebimize bir sor.

Fabrikalarda akıl almaz baskılarla çalışıyoruz. Müdürler çıkıp kadın işçilere hakaret ediyor. İşçiler üzerinde müthiş bir adet baskısı var. Adeta at gibi koşturuyoruz fabrikalarda. İşçi arkadaşlara mezar oluyor ekmek için gittiğimiz fabrikalar. İşçi katliamları her geçen gün artarak devam ediyor.

Sendikalar ise AKP'nin değirmenine su taşıyor. İşçi haklarını savunmak umurlarında bile değil.

İşte bu yüzden 1 Mayıs'ta en güçlü şekilde alanlarda olmalıyız. Sorunlarımızı dile getirmek zorundayız. Ankara'dan korkmak zorunda değiliz, Ankara bizden korksun!

Çerkezköy'den işsiz bir metal işçisi

"İNSANCA KOŞULLARDA ÇALIŞMAK İÇİN BEN DE 1 MAYIS'TA ALANLARDAYIM"

Ben Çerkezköy OSB'de çalışan bir metal işçisiyim. Tüm organize olduğu gibi benim çalıştığım fabrikada da kölelik koşulları mevcut. Her dakika, her saniye soluksuz, adet usulü ve 12 saati aşan çalışma koşullarında çalışıyorum. Bundan

yüz yıllar öncesi benim gibi milyonlarca işçi tam da bu kötü koşullara karşı sesini çıkarmış, büyük bedeller ödemiştir. Sonucunda 8 saatlik iş gününü kazanmış, 1 Mayıs'ı yaratmıştır. Ben de işçi kardeşlerim gibi haklarım ve geleceğim için 1 Mayıs'ta meydanlarda olacağım. Diyorum ki; "Kahrolsun ücretli kölelik düzeni, yaşasın onurlu örgütlü mücadelemiz!"

Akın Metal'den bir işçi

**"ÇOCUKLARIMIZ GELECEĞİMİZ İÇİN
1 MAYIS'TA MEYDANLARA!"**

Beklenen 1 Mayıs'ın Salı gününe gelmesi çok iyi oldu. Tatil günümüze denk geldiğinde kızıyorduk, "zaten benim haftalık tatil günüm, bir de resmi tatil günü denk mi gelir?" diye. Ama sıkıntı yapmayın artık. 1 Mayıs eğer tatil gününe denk gelirse, değiştirmek için "elimizden geleni yapacağız". Ha bir de "yaza alsak iyi olur, denize falan gideriz" ya da "piknik yapmaya gideriz" diye içinizden geçirdiğinizi duyar gibi oldum. Evet, birçoğumuz bu düşüncelere sahibiz ne yazık ki. Sadece tatil olarak algıladığımız 1 Mayıs için kaç emekçinin kanı döküldü biliyor musunuz? Onlar, canlarını geleceklere olan bizler için verdiler. Bizler de neler düşünmekteyiz. Ben geleceğimiz olan çocuklarımız için 1 Mayıs'ta meydanlarda olacağım, sizi de bekliyorum. Tek kişi bir şey yapamazsın diyenlere inat, sen gelersen iki kişi oluruz, gelmezsen de ben tek kişi savaşırım.

Çerkezköy Arçelik işçisi

"İNSAN KALABİLMEK İÇİN 1 MAYIS'TA ALANLARA!"

Ben Trakya Döküm'de köle olarak görülen, gece gündüz demeden patron tarafından sömürülen bir işçiyim. İlk olarak tüm dünya işçilerinin 1 Mayıs mücadelesini kutluyorum. 8 saatlik iş günü ve insanca yaşam talebi uğruna can bedeli kazanılan bu günü bizler de hakkı ile meydanları doldurarak kutlamalıyız. Bugün de aslında hem çalışma koşulları açısından hem de yaşam koşulları açısından biz işçilerin durumu aynı. İşçi kesiminin tüm hakları elinden hiç ses çıkarılmadan alındı. Şimdi kaybettiğimiz hakları geri almak, haklarımızı büyütme istiyorsak bizler de tüm dünyada işçi kardeşlerimiz gibi meydanlara inmeliyiz.

Son olarak, insanca yaşayabilmek ve insan kalabilmek için tüm işçi kardeşlerimi 1 Mayıs eylemlerinde, mitinglerde yerini almaya çağırıyorum.

Bir Trakya Döküm işçisi

1 Mayıs'ta alanlardayız!

Uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günümüz yaklaşiyor. İşte bu günlerde hiç olmadığı kadar hızlanmalı ve bu bilinçli hız ile güne yüklenmeliyiz. 1 Mayıs'ımız için atacağımız tüm adımları, onun sonrasına da taşınmalı ve geleceği kazanacak potansiyeli biriktirmeliyiz. Tam da böylesi bir dünyada, Türkiye'de geleceğimizin tehdit edildiği ortada iken bu kaçınılmazdır.

Gerici bağnazlığın, yobazlığın toplumu zehirlediği, işçi ve emekçilerin milliyetçi-şoven zehirle sersemletildiği bu kokuşmuş, çürümüş düzeni yıkmaktan başka çıkar yolumuz görünmüyor.

Yanı başımızda halklara kan kusturuyor. Başta Kürt halkı olmak üzere kardeş Suriye halkları yıllardır kan gölü içerisinde yaşatılıyor (tabii yaşamak denirse). Kadın, çocuk, yaşlı demeden... Peki, ne için? Kapitalistlerin daha fazla kâr, emperyalistlerin daha fazla hegemonya hır-

sı için. Katiller aynı. Ortadoğu'da halkları katledenler ile ülkemizde işçileri, kadınları katledenler aynıdır.

İş cinayetlerinin yaşanmadığı bir günümüz dahi kalmadı. Ürettikçe kapitalistleri zenginleştiriyor, kendimizi yoksullaştırıyoruz. Yetmiyor, bir de üretirken ölüyoruz. "En iyi" ihtimalle sakat kalıyoruz. Sakatlanmadık ya da ölmedik, işsiz kalmamız her an olası.

Yine iş cinayetleri gibi, gün geçmiyor ki bir kadının daha katledilmediği haberini almadığımız. Çocuk istismarı gün geçtikçe artıyor. Üstüne bir de devlet tarafından tacizciler-tecavüzcüler korunup kollanıyor. Kadınlar sokağa çıkıp yasayı geri çektirmeselerdi, tecavüze uğrayan kişi tecavüzcüsüyle evlendiğinde, çürümüş, yozlaşmış sapıklar ceza almayacaklardı.

Kısaca birtakım istatistik verilerle sunmak istiyorum. Bu veriler dahi kapi-

talist düzenin bizlere nasıl bir yaşam sunduğunu gösteriyor. 2017 yılında;

- 60'ı çocuk toplam 2006 işçi "iş kazası" adı altında katledildi. Sadece Nisan (2018) ayında en az 2000 işçi işten atıldı.

- 409 kadın katledildi.

- 387'si çocuk toplam 719 kişi taciz-tecavüze uğradı.

Bu birkaç satırlık verilerle de anlaşılacağı gibi kapitalist düzen bizlere geleceksizlikten başka bir şey sunmuyor.

Tacize, tecavüze, istismara, katliama, iş cinayetlerine, işten atmalara karşı;

Dinci-milliyetçi her türlü burjuva gericiliğe karşı;

Emperyalist savaşa, işgale, halkların katledilmesine karşı;

Sömürüye, sefalete, yoksulluğa karşı;

Eşitlik, özgürlük ve kardeşlik için, sosyalist bir dünya kurma mücadelesini büyütmek için 1 Mayıs'a!..

KÜÇÜKÇEKMECE'DEN BİR METAL İŞÇİSİ

İş kazalarına karşı 1 Mayıs'a

Merhaba yoldaşlar. İşçilerin büyük mücadelelerle kazanmış olduğu 1 Mayıs'a sayılı günler kaldı. Bu yıl da işçiler, emekçiler 1977'deki gibi yüz binler olup sokağa çıkmalı. Çünkü biz işçilerin sokağa çıkması için o kadar çok neden var ki... Yoksulluk, sefalet, düşük ücretler, fazla mesailer, ağır çalışma koşulları, sıfırlan-

mış sosyal hayat...

Ben tüm bunların yanı sıra bu yıl, özellikle iş kazalarına dur demek için katılacağım 1 Mayıs'a. 6 ay önce ağır bir iş kazası geçirdim. 5 ay raporluydum. Geçirdiğim iş kazasından kaynaklı bir daha eski sağlığıma kavuşamayabilirdim. İşçi sağlığı ve iş güvenliği eğitimlerinde "iş

kazaları % 90 işçinin suçudur" der. Ben de iş kazaları "%100 patronların suçudur" demek için 1 Mayıs'ta alanda olacağım. Tüm işçi arkadaşları sorunlarına sahip çıkmak için 1 Mayıs'ta alanlarda olmaya, omuz omuza mücadele etmeye çağırıyorum.

ESENYURT'TAN BİR METAL İŞÇİSİ

Neden 1 Mayıs'a gidiyorum?

Merhaba dostlar, işçi sınıfının ve emekçilerin mücadele günü olan 1 Mayıs yaklaşiyor. 1 Mayıs'ın iki sınıfın karşı karşıya geldiği, işçi sınıfının burjuvaziye karşı taleplerini haykırdığı bir gün olduğu bi-

linmektedir. Bu doğrultuda Türkiye için, özellikle İstanbul için 1 Mayıs manidardır. Özellikle 77 yılı 1 Mayıs'ı, yine sonraki 1 Mayıs'larda hem devrimcilerden hem de işçi sınıfından onlarca şehit verilmiştir.

Sınıfım itibarıyla aldığım sorumlulukla, burjuvaziye karşı hesap sormak için ben de 1 Mayıs'ta alanlarda olacağım.

**ESENYURT'TAN
DEVRİMCİ BİR TEKSTİL İŞÇİSİ**

1 Mayıs'ta alanlara!

Tuzla'da yaşayan işçi ve emekçilerden 1 Mayıs çağırılırları...

"YAŞAM HAKKIMIZ İÇİN 1 MAYIS'TA ALANLARA!"

Barışın, sevginin, huzurun, adaletin olduğu bir dünya için; sömürünün ve zulmün olmadığı, anaların ağladığı, çocukların aç yatmadığı bir dünya için; ırk, renk, dil, din ayırt edilmediği bir dünya için; yaşam hakkımız için 1 Mayıs'ta alanlara!

Tuzla'dan Alevi Dedesi

"1 MAYIS'A ÇIKMAK İÇİN DÜNYA KADAR SEBEBİM VAR!"

Biz emekçi kadınların sıkıntıları çok. Çocuğum küçük olduğu için çalışmıyorum. Eşimin aldığı üç kuruşluk maaşla evi geçindirmeye çalışıyorum. Özel ihtiyaçlarımızı karşılayamaz durumdayız ve sosyal hayatın dışında kalarak robotlaşmışız. Evin bütün yükü biz kadınların omuzunda. Her gün bir şeylerden kısıyoruz. Her gün gelen zamlarla birlikte kısacak bir şey de kalmadı. Temel ihtiyaçlarımızı bile karşılayamaz duruma geldik.

Asgari ücret 1600 TL. Bunun en az 800 TL'si kira, 300 TL'si faturalara gidiyor. Çocuğum devlet okulunda okuyor, okulun tuvalet kâğıdına kadar biz ödüyoruz.

Biz emekçilerin durumu bu şekildeyse, bence işçi ve emekçiler 1 Mayıs'a akın etmeli. Ancak bu şekilde zorbalığı ve sömürüyü durdurabiliriz.

Tuzla'dan emekçi kadın

"SINIFIN KIZIL BAYRAĞINI 1 MAYIS'TA DALGALANDIRALIM!"

İşçilerin yaşam koşullarının her geçen gün zorlaştığı bir dönemde, 1 Mayıs'a hazırlanıyoruz. Sermayenin bütün baskılarına ve sindirme politikalarına karşı 1 Mayıs'a daha coşkulu ve daha direngen bir şekilde sahip çıkmak gerekiyor. Suriye'den Türkiye'ye gelen mültecilerin ucuz iş gücü olarak görülerek sömürülmesi ve Suriye'de yaşayan halkın kirli savaşın ortasında kalarak can verdiği bir dönemde, güçlü bir şekilde 1 Mayıs'a çıkmak gerekir.

Sendikal bürokrasiye karşı işçiler birleşerek örgütlenmeli ve sınıfın kızıl bayrağını daha güçlü yükseltmeli.

Kürt halkının yaşadığı baskı ve zulme karşı Türkiyeli işçi ve emekçiler olarak Kürt halkının taleplerini sahiplenmek için 1 Mayıs'ta 'işçilerin birliği halkların kardeşliği' şiarını yükseltmeliyiz.

Tuzla'dan deri işçisi

Kayseri 1 Mayıs'a hazırlanıyor!

Kayseri'de 1 Mayıs başvurusu gerçekleştirildi. Başvuru öncesinde KESK ve DİSK'in çağrısıyla ilerici kurumlar bir araya geldiler. Kayseri'de 1 Mayıs'ın kutlanması konusunda ortaklaşıldı. Toplantıya Türk-İş temsilcisi de katıldı. Kayseri'de 1 Mayıs'ta olacaklarını belirten temsilci, yapacakları toplantı sonrasında tertip komitesine girme konusunda karar vereceklerini belirtti.

Komünistler Nisan ayı başında yaptıkları planlama çerçevesinde 1 Mayıs'a hazırlıklarını başlattılar. Ağırlığı öncül işçilerden oluşan katılımcıların 1 Nisan'da gerçekleştirdiği toplantı ile çalışmanın çerçevesini işçilerle birlikte çizdiler. İşçi toplantılarını planladılar.

Komünistler farklı propaganda ve ajitasyon araçlarıyla hedefinde olduğu pratik faaliyeti planladılar. Bu çerçevede işçilerin yoğun olarak ikamet ettikleri Eskişehir Bağları, Belsin, Doğu Sanayi, Battalaltı, Tunceli, Osmanlı mahallele-

rinde BDSP'nin 1 Mayıs bildirimleri yoğun olarak kullanıldı.

İşçi ve emekçilerin yoğun olarak yaşadığı semtlerde ve şehir merkezinde BDSP'nin "Yaşasın 1 Mayıs! Yaşasın sosyalizm!", "Yaşasın 1 Mayıs! Bijî yek Gulan!", "Emperyalist savaşa, kapitalist sömürüye karşı 1 Mayıs'a!", "Savaşa, sömürüye, baskı ve gericiliğe karşı 1 Mayıs'a!" şiarlarını içeren stickerlarının tümü kullanıldı.

Kayseri İşçi Birliğinin, "Haklarımız ve geleceğimiz için haydi 1 Mayıs'a" başlıklı el ilanları işçi servis güzergahlarında yoğun olarak kullanıldı. El ilanının dağıtım sırasında işçilerle sohbet edildi.

El ilanları işçi kıyımının yaşandığı Işık Elektrikli Ev Aletleri ve Solon fabrikaları önünde kıyıma uğrayan, işten çıkarılan işçilerin katılımı ile dağıtıldı. Ajitasyonlar eşliğinde yapılan el ilanı dağıtım sırasında işçilerle sohbet edildi. "İşten çıkarmalar yasaklansın" talebiyle 1 Mayıs'ta yer

almalarının öneminin altı çizildi.

Kayseri İşçi Birliği'nin çağrısıyla çeşitli fabrikalarda çalışan ileri işçiler bir araya geldiler ve 1 Mayıs'ı tartıştılar. Toplantıda 1 Mayıs'ın dünyada ve Türkiye'deki kökeni üzerine bir sunum gerçekleştirildi. Kayseri'de 1 Mayıs'a işçilerin damgasını vurmasının önemi vurgulandı. Kayseri İşçi Birliği'nin en kitlesel işçi katılımının olduğu 1 Mayıs hedefiyle yapacağı çalışmaların önemine değinildi. Toplantının ikinci bölümünde Kayseri'de işçilerin son süreçte artan işten çıkarmalara karşı mücadelesinin altı çizildi.

Ayrıca işten çıkarılan, kıyıma uğrayan Solon ve Işık işçileri ile toplantılar gerçekleştirildi. Toplantıda işçi kıyımının önüne geçilmesinin ancak mücadeleyle mümkün olacağı vurgulandı. Kayseri 1 Mayıs'ında işçi kıyımının özel bir gündem olarak öne çıkarılmasının önemi vurgulandı.

Tuzla'da işçiler 1 Mayıs söyleşisinde buluştu

İşçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs yaklaşırken sınıf devrimcileri 1 Mayıs'ı çeşitli araçlarla gündemleştirmeye devam ediyor.

15 Nisan'da da Tuzla'da "İşçiler 1 Mayıs'ı tartışıyor" şiarıyla söyleşi gerçekleştirildi. Çeşitli sektör ve fabrikalardan işçilerin katılımıyla gerçekleşen etkinlik, 1 Mayıs'ın dünyada ve Türkiye'deki kökeni üzerine hazırlanan bir sinevizyonun gösterimiyle başladı. Sinevizyon gösteriminin ardından yapılan sunumda 1 Mayıs'ın sınıfsal kökenine vurgu yapıldı. Güncel siyasi tablo içerisinde 1 Mayıs'ın önemli bir gündem olduğu belirtilirken ön sürecini güçlü örmenin altı çizildi. 1 Mayıs'ın kitlesel geçmesinin önkoşulunun işçi sınıfının örgütlülüğü olduğu vurgulandı.

Sunumun ardından çeşitli fabrikalardan işçiler söz alarak "1 Mayıs'ı, 2 Mayıs'a taşımak gerektiği" üzerinde durdular. 1 Mayıs'ı kitlesel geçirmek gerektiği ifade edilirken 1 Mayıs'ta alanlara sadece ekonomik taleplerle değil siyasal-toplumsal taleplerle de çıkmak gerektiğinden bahsedildi. Özellikle sendikaların kadın cinayetleri ve çocuk istismarı konusunu daha fazla gündemleştirmesi gerektiği konuşuldu. Artık sınıf mücadelesi önünde bir tıkaç vazifesi gören sendikal bürokrasiyi de tabandan gelen bir basınçla sıkıştırmak ve yıkıp geçmek gerektiği vurgulandı.

Sermaye devletinin OHAL koşullarında işçi mücadelesine ve toplumsal muhalefete saldırılarına değinilen söyleşide, özellikle son süreçte 1 Mayıs faaliyetlerine dönük saldırıların işçi sınıfını doğrudan hedef aldığı belirtildi. Ortadoğu'yu sarıp sarmalayan emperyalist saldırı ve işgallerin karşısında "İşçilerin birliği, halkların kardeşliği" şiarının yükseltilmesi gerektiği vurgulanırken, "Farklı inançlardan, etnik kimliklerden olsak da bizi birleştiren ortak payda işçi kimliğimiz" denildi.

Çeşitli fabrikalardan işçilerin söz aldığı ve oldukça canlı geçen söyleşinin sonunda, 1 Mayıs'a güçlü katılım vurgulandı. MLB ve DLB'nin "Çocuğa Yönelik Şiddete Son" kampanyası aktararak imza kampanyasına destek olma çağrısıyla etkinlik sonlandırıldı.

Ankara Valiliği: 1 Mayıs sendikaların amaçlarına aykırı

Sermaye devletinin OHAL ile hayata geçirdiği keyfi baskı ve yasakların son örneği Ankara'daki 1 Mayıs kutlamalarıyla ilgili valilik kararıyla ortaya serildi.

Ankara 1 Mayıs'ı için oluşturulan 1 Mayıs Tertip Komitesi'nin valiliğe yaptığı Tandoğan başvurusu reddedildi, valiliğin kararındaki keyfiyet dikkat çekti. Öyle ki ret kararının gerekçesinde, sendika ve meslek örgütlerinin "kuruluş amaçlarına aykırı" faaliyetlerde bulunamayacağı öne sürüldü.

Buna ek olarak, başvuruya eklenen

belgelerde, slogan ve afişler valilik tarafından "sakıncalı" bulundu. Valilik, "kamu yararını bozacak sloganlar, devletin kurumlarını ve siyasi partileri hedef alan slogan ve afişler olduğu" bahanesini öne sürdüğü kararında, "askeri operasyonları aşağılayıcı nitelikte slogan ve afişler bulunduğu" iddiasında da bulundu.

Ayrıca Türk-İş temsilcisinin tertip komitesinden ayrıldığı bildirilirken, bu da, valiliğin ret kararında gerekçeler arasında yer aldı. Kızılay'dan Tandoğan'a yürü-

yüş ve burada gerçekleştirilecek miting için yapılan başvurudaki aykırılıkların giderilmesi için tekrar başvuru talebi şu ifadelerle dile getirildi:

"Belirtilen nedenlerle, bahse konu toplantı ve gösteri yürüyüşü ile ilgili olarak verilen bildirimdeki hususların tekrar gözden geçirilmesi ve düzenleme kurulu üyelerinden birisinin ayrılması dolayısıyla düzenleme kurulu ve bildirim yenilenmesi hususunda bilgi ve gereğini rica ederim."

ÇEMAŞ'ta patron-sendika işbirliği ile işçi kıyımı!

Kırşehir'de PETLAS'tan sonra en büyük ikinci fabrika olan ÇEMAŞ'ta, kapsam içi ve kapsam dışı toplam 340 işçi çalışıyor. ÇEMAŞ'ta çalışma koşulları oldukça ağır. Buna rağmen işçi ücretleri son derece düşüktür. Birleşik Metal-İş'in örgütlü olduğu ÇEMAŞ'ta kademelendirme ücret politikasının esasını oluşturuyor.

Eşit işe eşit ücret anlayışına uygun olmayan yaklaşım nedeniyle ÇEMAŞ'ta 2 bin 500 TL alan işçi de var. 4 bin TL alan işçi de var. Kapsam dışı işçiliğin yanı sıra taşeron çalışma uygulaması da ÇEMAŞ yönetimi tarafından, Birleşik Metal-İş yönetiminin desteği ile dayatılıyor.

Tüm bu gelişmeler karşısında ÇEMAŞ İşyeri Baştemsilcisi Fahri Doğan, ÇEMAŞ işçisinin emeğinin korunması ve hakları ve geleceğinin güvence altına alınması için mesai yaptı. Sadece ÇEMAŞ patronunun değil, patronla eşgüdüm içinde çalışan Birleşik Metal-İş yönetiminin ehlileştirme tutumuna da boyun eğmedi. Şube yönetiminin ÇEMAŞ patronunu üzmemeye yönelik adımlarının karşısına, işçilerden aldığı güçle dikildi.

Fahri Doğan bu yıl yaz aylarında yapılacak toplu iş sözleşmesi görüşmeleri konusunda işçinin taleplerinin esas alınmasını istedi. Hatta Birleşik Metal-İş ağası Adnan Serdaroğlu'nu arayıp MESS sözleşmesinin altında bir sözleşmeyi ÇEMAŞ işçisinin kabul etmeyeceğini deklare etti. Baştemsilcinin "önce ÇEMAŞ işçisi" anlayışıyla hareket etmesi, özellikle de toplu sözleşmeye ilişkin duruşu, hem ÇEMAŞ patronunun hem de Birleşik Metal-İş yönetiminin paniklemesine yol açtı.

ÇEMAŞ'ta patron-sendika işbirliği ile bir operasyon başlatıldı. Operasyonun amacı işçilerin TİS sürecinde daha da büyüyecek öfkelerini minimize etmekti. Onun için Fahri Doğan'ın ve onunla birlikte hareket eden temsilcilerin ve öncü işçilerin işten çıkarılması saldırısı başlatıldı. Toplam beş işçi işten çıkarıldı. Bu işten çıkarılma saldırısı öncesinde Birleşik Metal-İş beyleri Fahri Doğan'ı baş temsilcilik görevinden aldılar.

İşçi kıyımına haysiyet cellatlığı da eşlik etti. Birleşik Metal-İş yönetimi ÇEMAŞ baştemsilcisi Fahri Doğan'ı ve bir diğer temsilciyi ÇEMAŞ yönetimi ile işbirliği yapmakla itham etti. Telefonla konuştuğumuz Satılmış Yılmaz, baştemsilciyi ÇEMAŞ yönetimine işçileri ispiyon etmekle suçladı. Birleşik Metal-İş beyleri ve ÇEMAŞ yönetimi haysiyet cellatlığını daha da ileri götürdüler. ÇEMAŞ yönetimi üç işçiyi hırsızlıkla itham etti. Birleşik Metal-İş yönetimi bu haysiyet cellatlığı karşısında ciddi bir tepki göstermedi. Göstermelik eyleme rağmen işçiler hâlâ işlerine dönmediler.

Tüm bu entrikalar ÇEMAŞ yönetiminin toplu sözleşme sürecini dikensiz gül bahçesine çevirme planının dolaysız sonuçlarıdır. Zira ÇEMAŞ yönetimi MESS sözleşmesi talebinin işçiler içinde konuşulduğunu ve bu yönde işçi iradesinin giderek daha fazla güçlendiğinin farkındaydı. Bu irade baştemsilci tarafından bizzat Birleşik Metal-İş Genel Başkanı'na da ifade edilmişti.

Kapitalistler her daim kâr dürtüsü ile hareket ederler. Örgütsüzlüğü kârın gü-

vencesi olarak görürler. Bunun için her türden işçi birliğinin ifadesi olan özelde sendikal genelde her türden işçi örgütlenmesinin karşısında barikat örerler. Cepheden tutum alırlar. En kötüsü de işçinin aidatıyla rahat yaşam süren sendika ağalarının kapitalistlerin hassasiyetleri doğrultusunda işçinin içinde faaliyet yürütmesi, gerektiğinde işçi kıyımı pahasına ortaya çıkan duyarlılığı yok etmek için mesai yapmasıdır. Bu genel doğrular bir defa daha ÇEMAŞ işçilerinin şahsında doğrulanmıştır. ÇEMAŞ'ta yaşananlar özelde metal patronlarının, genelde ihanetçi ve uzlaşmacı sendika anlayışının açık göstergesi olarak kayıtlara geçmiştir.

Bugün yapılan saldırı öncüye yöneliktir. Asıl mesaj ise ÇEMAŞ işçisine verilmiştir. Öncüye vurulan yumrukla ÇEMAŞ işçilerinin yüreğinde korku yaratılmak istenmiştir. ÇEMAŞ işçilerinin yapmaları gereken şey, ÇEMAŞ yönetiminin işçi kıyımının karşısına dikilmektir.

ÇEMAŞ işçisi kendi seçtiği baştemsilci ve diğer işten atılan işçilere sahip çıkmalı, ÇEMAŞ patronunun ve Birleşik Metal-İş beylerinin sergiledikleri kirli oyunu bozmalıdır. "Arkadaşıma dokunma, arkadaşım yoksa üretim de yok" diyen ÇEMAŞ işçileri yönetim-sendika işbirliği ile ortaya konulan oyunu bozabilirler. Yeter ki ÇEMAŞ işçisi yönetime karşı ve patronları üzmeyen uzlaşmacı sendikacılık anlayışının da panzehiri olan tabandaki birliklerini kursunlar.

KAYSERİ İŞÇİ BİRLİĞİ

Turhal ve Ilgın şeker fabrikaları da satıldı

Devam eden şeker fabrikalarının satışına 16 Nisan'da Turhal ve Ilgın şeker fabrikaları da eklendi.

Turhal şeker fabrikasının ihalesine katılan 5 şirket içinden, 569 milyon TL'lik teklifle Kayseri Şeker ihaleyi kazandı.

Ilgın şeker fabrikası için ihale Özel İstisna İdaresi Başkanlığı'nda (ÖİB) saat 16.00'da 350 milyon TL ile başladı. İhalenin üçüncü turunda Alteks Tekstil 637 milyon TL'lik teklifiyle kazandı.

Erzurum Şeker Fabrikası için yapılan ihaleye sadece Doğuş Gıda Yiyecek ve MBM Enerji katıldı. İhale masasına sadece MBM Enerji geldi. Doğuş ihaleye gelmedi, ancak teklifini gönderdi. İhale 211 milyon lirayla başladı. Bu tutarı çok bulan MBM Enerji ihaleden çekildiğini açıkladı. Doğuş da masada olmadığı için ihale teklifsiz sona erdi.

ÖİB, tekliflerin yetersiz gelmesi nedeniyle Erzincan ve Kastamonu şeker fabrikalarının son teklif tarihini 18 Nisan'a kadar ertelemişti.

Cargill'de işçi kıyımı

Şeker fabrikalarının özelleştirilmesiyle gündeme gelen Amerikan tekeli Cargill'de 17 Nisan sabahı işçi kıyımı yaşandı. Halk sağlığına etkisiyle olduğu kadar emek düşmanlığıyla da tanınan Cargill, bir süredir sendikalaşma çalışması yürüten işçilerden dördünü işten attı.

İşten atılan işçiler öncü olarak bilinen işçilerden oluşuyor. Cargill işçileri uzun süredir verdikleri sendikalaşma mücadelesinde Tek Gıda-İş'te yetki alma aşamasına gelmiş, fakat Cargill yönetiminin İstanbul Ofisini de kapsam içine sokması nedeniyle yetki alamamıştı.

Kıscacası Bursa İznik yolunda, verimli tarım arazisinde kurulu Cargill çevreye verdiği zararın yanında, işçinin ekmeğine de zarar vermeye devam ediyor.

Özgürlük ve eşitlik için 1 Mayıs alanlarına!

İşçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs yaklaşıyor. İşçi sınıfının 8 saatlik işgünü talebiyle gerçekleştirdiği eylemlerin kaynaklık ettiği ve 129 yıl boyunca iki ayrı sınıfın karşı karşıya geldiği 1 Mayıs'larda, işçi sınıfı ve emekçiler taleplerini yükseltmeye devam ediyor.

Kuşkusuz ki 1 Mayıs'lar, işçi sınıfı ile birlikte, tüm ezilen, sömürülen, baskı gören kesimlerin de kendilerini ifade ettikleri, taleplerini haykırdıkları bir gün olma özelliğini taşıyor. Yaşamın yarısını oluşturan kadınlar da, kavganın ortasında yerlerini alıyorlar.

Bu 1 Mayıs'ı başta kadın işçiler olmak üzere, kadınların yaşadığı çok yönlü sorunlar ile karşıyoruz. Kapitalizmin yapısal sorunlarının ürünü olarak çalışma koşulları ağırlaşıyor ve sömürü derinleşiyor. OHAL ve savaş politikaları ile birlikte baskı ve şiddet daha da tırmanıyor. AKP'nin dinci gerici ideolojisinin ürünü olarak kadın kimliğine dönük baskı, aşağılama ve yok sayma politikaları devam ediyor.

Öyle ki, bugün bir yandan çalışma yaşamında hakim kılınmaya çalışılan kural-sızlık ve güvencesizlik en fazla kadınlar üzerinde hayat buluyor. Kadın cinayetleri

ve kadına yönelik şiddet, çocuk istismarındaki artış, kadınlara yönelik politikaların sonucu olarak yaşanıyor. Kadınların, özünde sermayenin demir yumruğu olan AKP iktidarının politikalarına karşı çıkmak, diğer sınıf güçleriyle yerini almak için çokça nedeni bulunuyor.

Kuşkusuz ki, kadınlar cephesinden dünyadaki gelişmelerle birlikte ülkemizde de, uzun süredir yükseltilen mücadele var. 1 Mayıs, kadınların mücadele taleplerini işçi sınıfının diğer bölükleri ile birlikte yükselteceği bir gün olmalıdır. Özellikle AKP iktidarı ve şefi Erdoğan

eliyle tırmandırılan saldırgan politikalara ve bunları tamamlayan yasal düzenlemelere karşı uzun dönemdir tepkiler yükseliyor. Kadın cinayetleri, şiddete karşı eylemler, cinsel istismar yasasına, müftülere nikah yetkisi veren yasalara tepkiler, 25 Kasım ve 8 Mart eylemleri biriken öfke ve tepkinin dışavurumu olarak kendini gösteriyor. Dolayısıyla 1 Mayıs da, sömürü düzenine ve ayrılmaz bir parçası olan AKP iktidarına karşı kadınların mücadelesinin yeni bir halkası olmalıdır.

Siyasal olarak belirsizliklerle dolu

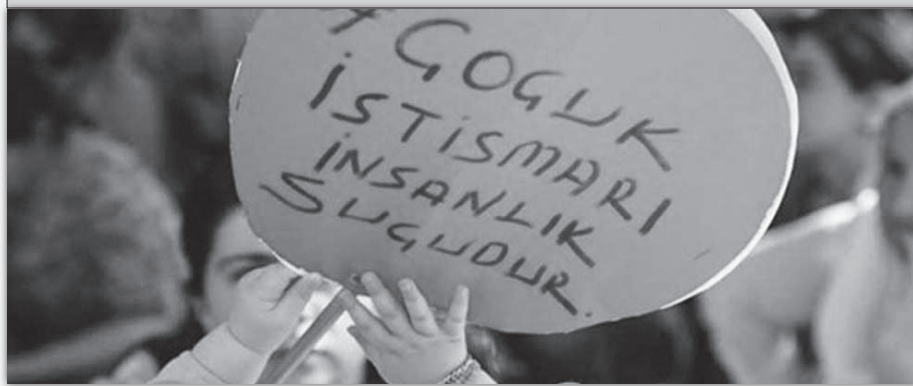
bir süreci yaşıyoruz. Tek adam rejimini inşa etmek için saldırganlıkta sınır tanımayan AKP iktidarı, savaş politikalarına da sarılarak toplumu bir yıkıma doğru sürüklüyor. Kadınların ve çocukların en fazla yıkımı yaşadıkları bir süreçte işçilerin, emekçilerin ve toplumsal mücadelenin ilerici birikiminin kendini güçlü bir şekilde ifade etmesi, birleşik, kitlesel ve devrimci 1 Mayıs'ların gerçekleşmesi, kadınların mücadelesine ivme kazandıracığı gibi, eşit ve özgür dünya özlemini de büyütecektir.

İŞÇİ EMEKÇİ KADIN KOMİSYONLARI

Çocuk istismarı yasa tasarısı yeniden gündemde. Güncellenmiş hali ile tasarısı hazırlıkları sürüyor. Meclise sunulan yasa tasarısının bugün yarın çıkması bekleniyor. Açıklanan tasarıda; çocuğun 12 yaşının altında ve üstünde olması durumunda verilecek cezada değişiklik olacak, davaların ilerleme süreci basın yasağı maddesine dayandırılarak kamuoyuna kapalı sürecek, kimyasal hadım cezası tutukluluk süresinin ardından uygulanacak. Caydırıcı cezalar veriliyor gibi bir görüntü çizilmeye çalışılıyor. Dava süreçlerinde yasaların işletilip işletilmeyeceği ayrı bir konu. Bugün davaların kadınların ve çocukların lehine olan yasalara dayandırılarak ilerlemediği açık. Mahkemelerin kadınların lehine karar verdiği deneyimlere baktığımızda görüyoruz ki, bunun gerisinde kadınların ve toplumsal muhalefetin tepkisi yer alıyor. Sonuçta mahkeme kararları burjuva zihniyetin yansıması, zihniyet değişmedikçe mahkemelerin ve yasaların hükmü yok.

Bugün görüşülen yasa tasarısında yer alan kimyasal hadım maddesi birkaç yıldır tartışılan bir konu. 2016 yılında kimyasal hadım cezasının da içinde ol-

İstismar ve tecavüz yasası tekrar gündemde

duğu yasa tasarısı onaylanmış ve yürürlüğe girmişti. Resmi Gazete'de yayınlanmıştı. Ne oldu? Yasaya itiraz edildi ve Danıştay 10. Dairesi'nin kararı ile yürütmeyi durdurma kararı çıkartıldı. Aynı devletin bir kurumu yasayı çıkartıyor, diğeri yasanın işlemlerini durduruyor.

Verilen tepkiler ve mücadeleler sonucunda yasa tasarıları hazırlanıyor. Cezanın biçimi, yaptırım vb. tartışılıyor. Evet, verilen mücadeleler yasalar çıkartılmasına vesile oluyor. Yasal düzenlemeler getirilmesini veya yasaların

işletilmesini zorunlu kılan bir hale getiriyor. Ama diğer yandan durum ne? Çocuk istismarı her geçen gün artıyor. Bir yandan yaşanan olaylar daha fazla gün yüzüne çıkıyor, kayıtlara ve verilere geçiyor; diğer yandan ise çocuğa dönük istismar aslında normalleştiriliyor, zihniyetlerdeki bu yönlü eğilimlerin önü açılıyor. Bu bizzat sermaye devleti, gerici AKP hükümeti tarafından yapılıyor.

AKP hükümetinin bugüne kadarki süreci ortada. Kadına yönelik şiddetin, kadın cinayetlerinin, çocuk istismarının

katlanarak arttığı bir düzen inşa ettiler iktidarda oldukları süre boyunca. Kadın cinayetlerinde sanıkları aklayanlar, iyi giyindi diye indirim yapanlar, babanın kızına şehvet duyabileceğini söyleyenler, çocuk gelinliği normalleştirenler, Ensar Vakfı'ndaki 45 çocuğa tecavüz olayının sorumlularını ödüllendirenler bizzat bunlardır.

Çocuk istismarı yasa tasarısı vesilesi ile bir kez daha vurgulamak gereken iki önemli nokta şudur:

-Önleyici yasal düzenlemeler önemlidir, ama tek başına yazılı maddeler olarak kalmaması için işletilmesi gerekmektedir. İşçi ve emekçiler yaşanan her bir olayın yakın takipçisi olmalı, yasaların işlenmesi, önleyici tedbirlerin alınması için sürekli bir şekilde mücadele yürütülmelidir.

-Tek başına yasal düzenlemeler ve yasaların işlenmesi de çözüm değildir. Asıl önleyici tedbir zihniyetin değişmesi için uğraşmaktır. Gerici zihniyetin beslediği damarlar kesilmelidir. Çocuk istismarını normalleştiren yaklaşımlar ortadan kaldırılmalıdır. Toplumsal dönüşüm için sürekli olarak çaba harcanmalıdır.

İŞÇİ EMEKÇİ KADIN KOMİSYONLARI

Seçim tarihi belli oldu, olan yine liselilere oldu!

Neredeyse her gün eğitim sisteminde bir değişiklik ile karşılaşırız. Şimdi de YKS sınavının tarihini değiştirdiler. "Gelecek umutlarının" bağlandığı, yaratılan çıkışsızlık nedeniyle birer birer arkadaşlarımızın intihar ettiği sınavlar yine bir çırpıda değişti.

AKP-MHP gerici ittifakı seçim tarihini sınavın yapılacağı güne denk getirdi. Daha sonrasında ÖSYM bilindik bir tavırla sınav tarihini 30 Haziran-1 Temmuz olarak açıkladı. Söz konusu kendi ihtiyaçları ve çıkarları olduğunda hiçbir kural, yasa dinlemeyen AKP iktidarı tek adam diktasını hayata geçirmek için seçim tari-

hini açıklarken hiç kimseyi önemsemediğini göstermiş oldu.

Eğitim sistemini yapboza dönüştüren, sınav sisteminde emekçi çocuklarını eleyen düzenin siyaseti budur. Çember mi kare mi derken sınavın kriterleri bile yeni belirlendi.

Bizlere her gün okullarda "siyaset yasak" diyorlar. Onlar ise 15 Temmuz'dan Efrin işgaline dek dinci gerici AKP iktidarının yanında olan her türlü siyaseti yapıyorlar. Yeri geliyor "ülkü ocakları" denilen çetelerle anlaşmalar, gerici vakıflarla protokoller imzalıyorlar. Onların liselilere sundukları gelecek ortada. Onlarca liseli

arkadaşımıza "gelecek" olarak sunulan sınavlar, onların iki dudağı arasında sürekli değişiyor.

Şimdi geleceğimize sahip çıkma zamanı. Geleceğimiz ne değişen sınavlara ne de bu kurulu düzene sığar. Bizler dünyayı değiştirme mücadelesi veriyoruz. Onların bizlere geleceksizlik vaat eden siyasetlerine karşı "Geleceğini ellerine al!" diyoruz. Liseliler birliklerini oluşturup, siyaset yapacak.

Liseliler Birliğe, Devrime, DLB'ye!
Gençlik gelecek, gelecek sosyalizm!
DEVRİMCİ LİSELİLER BİRLİĞİ

18 Nisan 2018

'Çocuğa yönelik şiddete son' kampanyası sürüyor

Meslek Liseliler Birliği (MLB) ve Devrimci Liseliler Birliği (DLB); istismar, çıkarlılık, atölye, çocuk işçilik yönleriyle yaşanan çocuğa yönelik şiddete karşı yürüttüğü kampanyayı sürdürüyor.

'Çocuğa yönelik şiddete son' kampanyası kapsamında, bir yandan TBMM'ye gönderilmek üzere imza toplanılıyor; diğer yandan şiddetin pek çok

yönünü işleyen, soruna karşı duyarlılığı örgütlemeye çalışan broşür dağıtımları gerçekleştiriliyor. Kampanya kapsamında, gençlik başta olmak üzere emekçiler 23 Nisan'da hep birlikte "Çocuğa yönelik şiddete son!" demeye çağrılıyor. Ayrıca şiddete karşı tüm gençliğin taleplerini 1 Mayıs'ta alanlarda haykırması için çağrı yapılıyor.

Son olarak da Tuzla'da 13 Nisan Cuma günü saat 15.00 ve 17.00 arasında stand açılarak kampanya devam etti. Yoğunluklu olarak meslek liselilerin geçtiği güzergahta kurulan standla liselilerin ilgisi yoğundu. Liseliler meslek liselerinde yaşanan hakaretlerden ve genel anlamda da her yerde artan istismardan rahatsız olduklarını dile getirdiler.

Ataması yapılmayan öğretmen intihar etti

Aydın'da ataması yapılmayan Sosyal Bilimler Öğretmenliği mezunu Merve Çavdar 16 Nisan'da intihar etti.

İncirliova ilçesinde yaşayan 25 yaşındaki Çavdar, depresyon haplarını içerek intihar etti.

"İş bulmaya gidiyorum" diyerek evden çıkan Çavdar'ın Güzelçamlı sahiline geldiğinde yanındaki depresyon haplarının tamamını içerek intihar ettiği belirtildi.

Olay yerinde yaşamını yitiren genç öğretmenin cansız bedeni İzmir Adli Tıp Kurumu Morgu'na kaldırıldı.

Boğaziçili 3 öğrenci daha tutuklandı

Boğaziçi Üniversitesi'nde çetelerin Efrin işgalini kutlamasını protesto eden öğrencilere dönük linç kampanyası yeni tutuklamalarla sürüyor.

Erdoğan'ın hedef göstermesinin ardından başlayan gözaltı furiasında, gözaltında tutulan 4 öğrenci daha 13 Nisan akşamı adliyeye getirildi.

Savcılığa çıkarılan öğrenciler tutuklama talebiyle mahkemeye sevk edildi. Sonrasında bir öğrenci adli kontrol şartıyla serbest bırakılırken, 3 öğrenci tutuklandı.

Böylece tutuklanan Boğaziçi öğrencilerinin sayısı 13'e çıkmış oldu.

KOÜ'de DGB faaliyeti

Kocaeli Üniversitesi'nin Umutepe Kampüsü yakınına Çöp Yakma Tesisi'nin yapılmak istenmesine karşı Kocaeli DGB "Umutepe çöp olmasın" şiarlı faaliyetle yaşam alanlarının çöplüğe dönüştürülmesine karşı gençliği ses olmaya çağırdı.

Umutepe Kampüsü çevresine ve üniversitenin B Kapsısında bulunan üst geçide "Umutepe çöp olmasın" şiarlı yazılama ve afişler yapan DGB'liler yaşam alanlarının sermayedarlara peşkeş çekilmesine ve üniversite çevresini, bölgede bulunan köyleri yakından etkileyecek olan çöp tesisi yapılmasına karşı gençliği mücadeleye çağırdı.

Suriye'ye saldırı ve kapitalizmin savaşa dayalı doğası

A. Engin Yılmaz

Emperyalist saldırganlığa ve müdahaleye zemin hazırlamak için "kimyasal silah kullanma" yalanı, emperyalistler için son yıllarda adeta moda oldu. Onlar, tarih boyunca hem birbirlerine hem de halklara karşı büyük maddi ve insani yıkımlara yol açan yağmacı savaşlarını da sürekli olarak bu ve başka türlü yalanlara başvurarak gündeme getirdiler. Geçen hafta bunun tiksindirici yeni bir örneği bir kez daha Suriye üzerinden sergilendi.

ABD, Fransa ve İngiltere, Doğu Guta'nın Duma semtinde kimyasal silah kullanılarak katliam yapıldığı iddiasında bulundular ve bundan Suriye rejimini sorumlu tuttular. Bugüne kadar kanıtlanmamış olan bu iddianın asıl haber kaynağı, finansörlüğünü İngiltere'nin yaptığı El Kaide bağlantılı "Beyaz Baretliler"di. Delil olarak sunulanlar ise, Beyaz Baretliler denilen provokatörler güruhunun yayınladığı bazı video görüntülerinin yanı sıra sosyal medya derlemelerinden oluşuyordu. Beyaz Baretliler'in "kimyasal kullanıldı" yalanını ortaya atmasının ardından ABD, Esad'ın bir hayvan olduğu ve cezalandırılacağı açıklamasında bulundu. Fransa'nın başındaki genç ve "cesur" zat, hiç zaman geçirmeden "harekete geçeceğiz" diyerek ataklığını gösterdi. Daha dün, "ajan zehirlenmesi" balonuyla dünyayı ayağa kaldıran İngiltere, uluslararası topluluğu Esad'a cevap vermeye çağırdı.

Ortada hiçbir kanıt yokken ve kanıtı ihtiyaç da duyulmadan Suriye'ye saldırı başladı. Saldırı, Birleşmiş Milletler'e bağlı Kimyasal Silahların Yasaklanması Örgütü'nün, iddiaları yerinde incelemek amacıyla Suriye'ye gitmesiyle aynı süreçte denk geldi. Dolayısıyla kurumun araştırması adeta engellenmiş oldu. Bu durum, haklı olarak, araştırmaların ortaya çıkaracağı sonuçların üçlünün işine gelmeyeceği biçiminde yorumlara yol açtı. Zira söz konusu iddianın yalan olduğunu, iddia sahipleri kadar iyi bilen kim olabilir ki? Zaten saldırıdan iki gün önce ABD Savunma Bakanı Mattis, Amerikan Senatosu Silahlı Hizmetler Komitesi üyelerine yaptığı konuşmada, "kanıtımız olduğunu söyleyemem" demişti.

Bu provokasyon grubunun daha önce de buna benzer yalanlar söylediği ve bunların kanıtlanmadığı biliniyor. Yanı sıra, Şubat ve Mart aylarında bir kimyasal saldırı olasılığı ABD ve eteklerine tutuşanlar tarafından gündemde tutulmakta, olası bir saldırıda Suriye'yi vurabilecekleri söylenmekteydi. Böyle bir provokasyonun geleceğinin aylar öncesinden diilen-dirilmesi de dikkate alındığında her şey

daha da anlaşılır hale geliyor.

YALAN İDDIALAR VE GERÇEK GELİŞMELER

Yalan makinası etkin bir şekilde harekete geçirilerek, potansiyel olarak üçüncü bir dünya savaşına yol açabilecek gelişmelerin yaşanacağı algısı yaratıldı. Ardından Trump, "Bekle Rusya, yeni ve akıllı füzelerimiz geliyor" küstahlığıyla, orduya saldırı emrini verdiğini açıkladı. ABD, tarihsel sicilleri sömürgecilikleri üzerinden fazlasıyla kirli ve kanlı olan Fransa ve İngiltere'yi de Afganistan ve Irak'ı cehenneme çevirdiği zamanki gibi yanına alarak, Suriye'ye 100'ün üzerinde füze fırlattı.

Öncelikle başta Amerika olmak üzere emperyalistlerin kendi çıkarları için 14 Nisan günü Suriye'yi ve onun üzerinden Rusya-İran eksenini hedef alarak yaptığı füze saldırıları bir güç gösterisidir. Üçlü güruhun bu adımı, bölgeyi cehenneme çevirme potansiyeli taşıyan bir barbarlık girişimidir. ABD Başkanı Trump bu barbarca saldırıyı, "Geçen gece mükemmel bir saldırı gerçekleştirdik. ... Daha iyi bir sonuç alamadık. Görev tamamlandı" diye sundu. ABD Savunma Bakanı James Mattis ise, "Suriye saldırısı o kadar mükemmel ve isabetli bir şekilde yerine getirildi ki..." dedikten sonra, Suriye'ye yönelik saldırıların "tek seferlik" olduğunu ekleyip, şu aşamada planlanan yeni saldırılar olmadığını belirtti. Barbarlık örneği bu "mükemmel ve isabetli saldırıların" Duma'da yaşandığı iddia edilen kimyasal katliama bir yanıt olarak yapıldığı büyük bir yalandı ve çok geçmeden de öyle olduğu anlaşıldı.

Afganistan, Irak ve Libya saldırıları da tümüyle bu ve benzeri yalanlar üzerine kurulmuştu. Örneğin yoksul Afganistan işgal edilip harabeye çevrilirken, ABD kendi kurduğu dinci El-Kaide sürüsünü bahane etmişti. Kitle imha silahları yalanıyla da Irak yakılıp yıkılarak işgal edilmişti. Libya da yalanlar serisiyle yerle bir edildi ve bir cehennemine içine sürüklendi. Şimdi de kimyasal silah yalanları eşliğinde bir kez daha Suriye'ye saldırı düzenlendi. Ama herkes, eski bir İngiliz generalin "Esad savaşı kazandı, neden kimyasal kullansın" sorusunu sorarak, iddiaların bir mizansenden ibaret olduğunu biliyor ve emperyalizmin yalanlarına inanmıyor.

ABD Başkanı Donald Trump, Rusya ve İran'ı da hedefe koyan tweetleriyle zıvanadan çıkmış, Fransa ve İngiltere de

buna eşlik etmişlerdi. Şişirilen savaş yelkenleriyle, Suriye'nin askeri kapasitesi yerle bir edilecek, Rusya'ya da büyük bir ders verilecekti. Rakiplerin karşı koyması durumunda da üçüncü bir dünya savaşı riskinin kapıya dayanabileceği havası yaratıldı. Fakat Rusya ile çatışmadan kaçınmanın yanı sıra içteki ve dıştaki bir dizi faktör saldırının sınırlı kalmasını hiç de değilse şimdilik zorunlu kıldı. Öyle ki, yapılan saldırı alaylara bile konu olabildi.

Her türlü yalan ve iddianın aksine, Suriye'ye düzenlenen saldırının temel amacı, ABD'nin emperyalist nüfuz mücadelelerinde yeni üstünlükler elde etmek ve rakip güçleri etkisizleştirerek, bölgede hakimiyetini güçlendirmektir. Silah tekelininin ceplerini şişirmek, zengin petrol ve doğalgaz yataklarını gasp etmektir. Bunun içindir ki özellikle de 2011 yılından itibaren uzun süreli savaşlar serisini ilan eden ve buna Afganistan ile başlayan ve öteki ülkelerle devam eden ABD, Arap ayaklanmalarını da çıkarları doğrultusunda bir imkana çevirerek, bölgeyi adeta cehenneme dönüştürdü. Rusya'nın Suriye'ye etkin müdahalesi ve bunun üzerinden Ortadoğu'daki konumunu güçlendirmesi ABD'ye ve müttefiklerine bir darbe olmuş, Rusya Suriye savaşının kazananı konumunu elde etmişti.

Rusya, İran ve Suriye ekseninin güçlenmesi, çetelerin yenilgisi vb. etkenler, Suriye'ye fırlatılan füzelerin nedenleri arasındadır. Bu aynı nedenler benzer saldırganlıkların tekrarlanabileceğinin de maddi zeminidir. Dolayısıyla içine girilmiş bulunan yeni savaşlar döneminde bölgede daha büyük altüst oluşların yaşanması kaçınılmaz gibidir.

Genel planda Ortadoğu'da, somut olarak ise Suriye'de olup bitenleri güncel ayrıntılar üzerinden düşünmek, neredeyse günlük olarak yaşanan gelişmelere, bunların yol açtığı belirsizliklere ve tutarsızlıklara, şu ya da bu emperyalist şefin şu ya da bu vesileyle yaptığı açıklamalara "analiz" yetiştirmek, sanıldığı aksine olayların anlaşılmasını sadece güçleştirir. Söz konusu olan, Suriye üzerinden Ortadoğu'da emperyalist dünya devlerinin karşı karşıya gelmesi, hegemonya mücadelesinin giderek kızışması ve yeni bir dünya savaşı tehlikesinin giderek büyümesidir. Bütün gelişmeler de bunun içinde anlam kazanmaktadır.

SAVAŞLAR VE DEVRİMLER ÇAĞI

Emperyalist dünya sisteminin onulmaz çelişkilerinin bir sonucu olarak bu

günün dünya sistemine çok boyutlu bir genel istikrarsızlık egemendir. İktisadi bunalım, bir dizi ülke ekonomisinin iflası, emperyalistler arasında kızışan rekabet ve nüfuz mücadeleleri, bölgesel savaşlar, etnik ve ulusal boğazlaşmalar, siyasal oligular kapitalist sisteme egemen istikrarsızlığın sıralanacak ilk örnekleridir. Bu tablo içinde sertleşen hegemonya mücadeleleri ve artık insanlığın gündemine girmiş bulunan yeni paylaşım savaşları, bugünün dünyasına egemen olan temel gerçeklerdir.

Yaşananlar göstermektedir ki emperyalizm aşamasındaki kapitalizmin kaynaklık ettiği emperyalist ve gerici savaşlar yaygınlaşmakta ve daha büyük savaşların hazırlığı yapılmaktadır. Emperyalist dünya güçlerinin baş döndürücü silahlanma yarışı bunun ifadesidir. Dolayısıyla, 11 Eylül saldırısının ardından ABD emperyalizminin ilk hedef olarak Afganistan'a karşı başlattığı savaşı "21. yüzyılın ilk savaşı" olarak tanımlaması da boşuna değildi. Zira "Emperyalist tekel arasında dünya ölçüsünde süren kıyasıya rekabet, büyük emperyalist devletler arasında pazarlar, hammadde kaynakları, kârlı yatırım alanları ve genel olarak nüfuz alanları uğruna şiddetli mücadele biçimini aldı. Eşitsiz gelişmenin şiddetlendirdiği bu mücadele, görülmemiş boyutlara varan militarizmin ve dünya egemenliği uğruna verilen emperyalist savaşların kaynağı haline geldi." (TKİP Programı)

Bu, içinde bulunduğumuz yüzyılın aynı zamanda bir savaşlar yüzyılı olacağı anlamına da gelmektedir. Fakat sistemin bugünden biriktirdiği sorunlar ve keskinleştirdiği çelişkiler, 21. yüzyılı sadece savaşlar yüzyılı değil, devrimler yüzyılı olarak da tanımlamayı olanaklı kılmaktadır. Zira savaşlara yol açan aynı nesnel zemin, devrimlerin de habercisidir. Giderek ağırlaşan ve derinleşerek genelleyen bütün temel sorunlar ile bunun keskinleştirdiği çelişkiler, devrimleri de insanlığın gündemine taşımış olacaktır. Emperyalist kapitalizm, özel mülkiyete dayalı yapısıyla, uzlaşmaz sınıf çelişkileriyle, her türlü gerici ve emperyalist savaşın kaynağı olduğu gibi, devrimci sınıf mücadelelerinin ve devrimlerin de nesnel kaynağını oluşturmaktadır. Bundandır ki kapitalizm, sadece kendi ihtiyaçları doğrultusunda döne döne savaşlar üretmekle kalmaz, aynı zamanda devrimci sınıf mücadeleleri ile devrimlere de bizzat kaynaklık eder.

Almanya'da kamu emekçilerinin TİS süreci

Almanya'da 2,3 milyon kamu emekçisini ilgilendiren TİS süreci sona erdi. Kamu emekçilerinin mücadele isteği sendikal bürokrasinin marifetiyle kırılarak, ihanet anlaşması imzalandı. Anlaşma, hafta sonu Potsdam'da Birleşik Hizmet Sendikası (ver.di) ve Alman Memurlar Birliği (DBB) ile işveren durumundaki belediyeler ve Federal İçişleri Bakanlığı arasında süren görüşmelerde sendikaların verdiği tavizler sonunda sağlandı. Bir yıl geçerli olacak olan TİS için masaya oturan ver.di 30 aylık (iki buçuk yıllık) bir anlaşmaya imza atmış oldu. Anlaşmada 30 aylık süre için, değişik zamanlarda olmak üzere toplam olarak maaşlara yüzde 7,4 zam yapılmasına karar verildi.

Oysa sendikalar 12 ay için maaşlara yüzde 6 zam yapılmasını ve alt ücret gruplarının ücretlerine ayda 200 avro zam ve izin günlerinin de 30 işgününe çıkarılması talebiyle TİS sürecini başlatmış ve bu talepler için uyarı grevleri yapmışlardı. Yapılan anlaşmada alt ücret gruplarına yapılması istenen 200 avroluk zam ve 30 işgününe çıkarılması istenen yıllık izin talebinde hiçbir kazanım elde edilmedi.

Buna rağmen ver.di Genel Başkanı Frank Bsirsk yapılan ihanet anlaşmasını, "son yılların en iyi anlaşması" diyerek övdü. Yapılan ihanet anlaşmasını manipüle etmek için ücretlere yüzde 7,4 zam yapılmasını bir "başarı" olarak lanse etti.

Yapılan ihanet anlaşmasına kabaca baktığımızda bile Bsirsk'in aldatmacası hemen sırtıtmaktadır.

Kamu emekçileri 12 ay için maaşlara yüzde altı, alt ücret gruplarının ücretlerine ayda 200 avro zam ve izin günlerinin 30 işgününe çıkarılmasını istiyordu.

1- Yapılan anlaşma 12 ay yerine 30 ay süreyle geçerli olacak.

2- Alt ücret gruplarına istenen 200 avroluk ücret zammında hiçbir kazanım yok.

3- 30 işgününe çıkarılması istenen yıllık izin talebinde de "sıfır kazanım" elde edildi.

BAŞARI BUNUN NERESİNDE?

Bu açık gerçeğe rağmen sendika bürokrasisi, %7,4'lük ücret zammı sanki bütün süre için geçerli olacakmış gibi yalan ve aldatıcı açıklamalar yapmaktan geri durmadı. Oysa söz konusu toplam zam Mart 2018 için yüzde 3,2; Nisan 2019'da yüzde 3,1 ve Mart 2020'de yüzde 1,1 olmak üzere üç aşamalı olarak yapılacak.

Diğer talepler bir yana ücret zammında bile sendikalar taleplerini yarı yarıya aşağıya çekmişlerdir. Ücret mücadelesi bile veremeyen sendikaların, işçilerin diğer taleplerine sahip çıkması zaten beklenemezdi. Burada bir başarı varsa, bu

başarı sendikal bürokrasinin ihanetine bağlı olarak patron lehine sağlanan başarıdır.

Uyarı grevlerine giden kamu emekçileri, talepleri uğruna grev yapmaya hazır olduklarını ortaya koymuşlardı. Sendika bürokrasisinin bilinçli olarak alt düzeyde tuttuğu uyarı grevi ve eylemlerine gösterilen ilgi bu isteği dışa vurmuştu. Yine sınırlı tutulmaya çalışılan uyarı grevlerinin etkisi bile büyük olmuş, günlük yaşamı altüst etmeye yetmişti. Sendika bürokrasisi kamu emekçilerinin ortaya koyduğu mücadele isteğine yaslanma yerine, her zamanki gibi organik ve mali olarak bağlı olduğu sistemin egemenleriyle birlikte süreci idare etmeyi tercih etmiştir.

Kamu emekçilerinin son TİS süreci bir kez daha göstermiştir ki işçi ve emekçi kitlelerin en küçük kazanım elde edebilmeleri dahi bu yapının aşılmasını gerektirmektedir.

BİR-KAR İŞÇİ KOMİSYONU

"Kimyasal silah" iddiasına yalanlama

Suriye'nin kimyasal silah bahanesiyle gerçekleştirilen saldırıya karşı Şam'ın Barzeh bölgesindeki kurumun başkanı Saeed Saeed, araştırma merkezlerinin daha önce Kimyasal Silahların Yasaklanması Örgütü (OPCW) tarafından da kullanıldığına değindiği açıklamasında, sabah 05.00'te harabeye dönen araştırma merkezine gittiklerini, binada kimyasal silahlar bulunsaydı saldırının hemen sonrasında bu bölgede korumasız bir şekilde bulunamayacaklarını belirtti.

Özellikle kanser tedavisinde kullanılan ilaçlar ürettiklerini söyleyen Saeed, savaş nedeniyle ülkede ilaç kıtlığı yaşan-

dığını ve araştırma merkezinin bu yönde faaliyetler yürüttüğünü söyledi.

The Independent'in Ortadoğu muhabiri Robert Fisk ise, Duma'da kimyasal silah kullanıldığı iddialarına dair bölgedeki araştırmalarını aktardığı yazısında, iddialara kaynak gösterilen kliniğin doktorlarının ifadelerine yer verdi.

Doktor Assim Rahaibani'nin kendisine verdiği demeci "Hastalar gazdan değil; rüzgârlı bir gecede ağır top atışının tetiklediği bir toz fırtınasında, çer çöple dolu tüneller ve bodrum katlarında oksijensizlikten mağdur olmuştu" ifadeleriyle aktaran Fisk, doktorun şu ifadeleri

kullandığını yazdı: "İnsanlar buraya hipoksia, oksijen yetersizliği şikâyetiyle gelmeye başladı. Sonra kapıdaki birisi, bir 'Beyaz Baretli', 'Gaz!' diye bağırdı ve panik başladı. İnsanlar birbirlerine su atmaya başladı. Evet video burada çekildi, sahici. Fakat gördüğümüz şey hipoksia yaşayan insanlar, gaz zehirlenmesi değil."

Ayrıca ABD Savunma Bakanı Mattis "Henüz elimizde kanıt yok" derken, Fransa Cumhurbaşkanı Macron da "Sosyal medya görüntülerinin kanıt olduğu" yönündeki sözleriyle gerçeği itiraf etmişti.

ABD: Suriye'den çekilmiyoruz

Suriye'deki hegemonyasını genişletme peşindeki Amerikan emperyalizmi, füze saldırısının ardından bölgedeki hedeflerini açıklayarak Suriye'den çekilmeyecekleri vurgusunu yineledi.

ABD'nin Birleşmiş Milletler Daimi Temsilcisi Nikki Haley tarafından yapılan açıklamada, Suriye'deki hedefleri gerçekleşene kadar bölgede kalmaya devam edecekleri açıkça ifade edildi.

Hedeflerinin "İŞİD'in yenilgiye uğratılması, İran'a karşı avantaj sağlanması, kimyasal silahların ABD'nin çıkarlarını tehdit etmemesi" olduğunu öne süren Haley, Suriye'de hegemonya peşinde olduklarını açıkça dile getirmiş oldu. Haley, bu hedeflerine ulaşana kadar da Amerikan askerlerinin Suriye'de kalmaya devam edeceğini söyledi.

Geçtiğimiz haftalarda Trump'ın yaptığı açıklamalar sonrasında "ABD askerlerinin Suriye'den çekileceği" iddiası "tartışma konusu" olmuştu. Trump "mali yük"ten söz ederek Suriye'den yakında çekileceklerini iddia etmiş, buna karşın Esad'ı hedef göstererek çekilmelerinin de mümkün olmadığını dile getirmişti. Sonraki günlerde Beyaz Saray'da yapılan "ulusal güvenlik toplantısı"nın ardından, ABD askerlerinin Suriye'de "bir süre daha" kalacağı açıklanmıştı.

Barselona'da yüz binlerin Katalonya eylemi

AB desteğiyle İspanya'nın Katalonya'ya dönük saldırılarına karşı 15 Nisan'da Katalonya'da halk sokaklara döküldü. Barselona'da bir araya gelen yüz binlerce kişi hapisteki dokuz Katalan politikacının serbest bırakılmasını istedi.

Barselona'da Avenida Paralel'de toplanan kitleler "Sizi evde görmek istiyoruz", "Tutuklu politikacılara özgürlük" sloganlarını haykırdı. 6 Nisan'da Almanya mahkemeleri tarafından şartlı tahliyle serbest bırakılan Carles Puigdemont için de "Başkan Puigdemont!" sloganı atıldı.

Eyleme ilk kez olarak bağımsızlık yanlısı olmayan partiler ve sendikalar da katılım oldu.

Emperyalist yalanlar ve gerçekler

Önce İngiltere-Salisbury'de Rus kökenli ajanla kızı zehirlenmiş halde bulundu. İngiltere başbakanı Theresa May, büyük birader ABD ile birlikte, anında olayın failinin Rusya olduğunu ileri sürdüler. Ardından, ABD, İngiltere ve Almanya-Fransa başta olmak üzere tüm batı blokunun ve Kanada ile bazı Doğu Avrupa ülkelerinin eşzamanlı biçimde Rus diplomatlarını sınır dışı etme furyası başladı. Ellerinde zehirlenme vakasında kullanılan gazın Rusya tarafından üretildiği bilgisi dışında somut hiçbir kanıt yoktu. Hala yok. Kanıt bulmak için ciddi bir araştırma da yok.

ABD ve İngiltere, bu kez yanlarına Fransa Cumhurbaşkanı Emmanuel Macron'u da alarak, önce, Suriye'nin kimyasal silah kullanmaya hazırlandığı iddiasında bulundular ve buna Suriye'yi vuracaklarını eklemeyi de unutmadılar. Çok geçmeden Suriye ordusunun, cihatçı çetelerin bulunduğu Doğu Guta'da kimyasal silah kullandığı iddia edildi. Bunu Trump'ın, Suriye'ye yönelik saldırıların habercisi tweetleri izledi. Sonrası biliniyor. Alelacele ve yine eşzamanlı olarak saldırıya geçildi. Esasında, başından itibaren Suriye'ye doğrudan müdahale savunucusu Macron'un kimyasal silah kullanıldığına dair tek kanıtın sosyal medyadaki paylaşım olduğunu itiraf etmesi her şeyi anlatmaktadır. Tek başına bu bile, olayın bir mizansenden ibaret olduğunu düşündürmektedir, ki bu, bir çok gözlemcinin de ortak kanaatidir.

The Independent'in Ortadoğu muhabiri Robert Fisk'in, Duma'da kimyasal silah kullanıldığı iddialarına dair bölgedeki araştırmalarından aktardığı bilgiler oldukça açıklayıcıdır. Özellikle, Fisk'in sorularını yanıtlayan doktor Assim Rahaibani adlı doktorun, "Hastalar gazdan değil, rüzgarlı bir gecede ağır top atışının tetiklediği bir toz fırtınasında, çer çöp dolu tünel ve bodrum katlarında oksijensizlikten mağdur olmuştu", "İnsanlar buraya hipoksia, oksijen yetersizliği şikâyetiyle gelmeye başladı. Sonra kapıdaki birisi, bir 'Beyaz Baretli', 'Gaz!' diye bağırды ve panik başladı. İnsanlar birbirlerine su atmaya başladı. Evet video burada çekildi, sahici. Fakat gördüğünüz şey hipoksia yaşayan insanlar, gaz zehirlenmesi değil" şeklindeki açıklamaları, ABD, İngiltere ve Fransa'nın iddialarının bir düzmeden ibaret olduğu yönlü kanaatleri ayrıca güçlendirmektedir.

Yeri gelmişken, ABD, İngiltere ve Fransa, tam da Doğu Guta'nın Suriye rejimi tarafından kuşatılıp denetim altına alındığı, burada bulunan İslam Ordusu

adlı cihatçı çetenin yenilgiyi kabullendiği, tahliyelerin başladığı, bu temelde bir uzlaşmanın sağlandığı bir sırada saldırıya geçtiğini de belirtelim. Bunun kendisi, saldırıyı daha bir manidar kılmaktadır.

Emperyalizm yalana da işgal ve savaşlara da doymuyor. Mazlum halklara dönük ölüm ve yıkım kusan emperyalist saldırganlıktan vazgeçmiyor. İbret verici olan şudur: 2003 yılındaki Irak işgali İngiltere'de soruşturmalara neden olmuştu. Sonuçta, parlamento kararı olmadan bir savaşa girilmeyeceği kararı da alınmıştı. 2013 yılında dönemin başbakanı David Cameron bir müdahale için meclise başvurdu, ama kaybetti. Theresa May parlamentoyu hiçe sayarak Suriye'ye füzelerini fırlatma yolunu tercih etmişti.

ÖLDÜRÜCÜ TÜM SİLAHLARI ÜRETEMLER EMPERYALİSTLERDİR

Suriye'yi kimyasal silah üretmek ve stoklamakla suçlayanların ve kullandı diyerek saldıranların kendileri birer kimyasal silah üreticisi ve stokçusudur. ABD başta olmak üzere emperyalist büyük devletlerin nükleer silah ürettiği tartışmasız bir gerçektir. Bugünkü silah ve savaşlar cehennemini yaratanlar, nükleer denemelerle, kimyasal atıklarla, ardı arkası gelmeyen savaş ve iç savaşlarla dünyanın çeşitli bölgelerini, özellikle de dünya olaylarının bugünkü ana sahası olan Ortadoğu'yu bir kan deryasına dönüştürenler emperyalistlerdir.

Geçmişte Vietnam, yakın tarihte yoksul Afgan halkının üzerine boca edilen öldürücü gazlar ABD'ye aitti. Şimdilerde Yemen Husileri'ni imhada kullanılan kimyasallar da ABD ve Suudi gericiliği damgalıdır. Saddam Hüseyin'in bir ke-rede 5 bin Kürt insanının yaşamına mal olan Halepçe Katliamı sırasında kullan-

dığı hardal gazını Saddam'a satan Alman emperyalizmi idi. Emperyalistler sadece kendileri değil, gerekli malzemeyi temin ederek işbirlikçilerine de bu tür silahlar üretiyorlar. Gerçek bu olduğu halde tüm emperyalistler, bu icraatlarının, işgal ettikleri ülkelere demokrasi ve özgürlük götürmek, bu ülke halklarını kendilerine zulmeden diktatörlerden kurtarmak amaçlı olduğunu ileri sürüyorlar. İnsan hakları savunucusu ve mazlum halkların koruyucusu ve kurtarıcısı pozlarına giriyorlar.

Öte yandan, IŞİD başta olmak üzere, Suriye'deki insanlık düşmanı cihatçı çetelerin ellerinde klorin dahil çeşitli kimyasal silahlar bulunduğu biliniyor. Nitekim dünya mediasında buna dair pek çok haber de çıkmıştır. Öte yandan söz konusu bu çetelerin özellikle sıkıştıklarında gözlerini kırpmadan her türlü vahşete başvurdukları, örneğin kimyasal silah kullanmaktan çekinmeyecekleri bilinen bir gerçektir. Zira tümü de birer ölüm makinesidir. Fakat yine de asıl suçlu onlara bu silahları üretsinler diye gerekli materyali veren ve kullanmaları için onları teşvik eden emperyalist güçlerdir.

KİMYASAL SİLAH BAHANE

Kimyasal silah bir bahanedir. Saldırganlığın arka planında Suriye üzerinden kıyasıya sürmekte olan hegemonya kavgası yatmaktadır. ABD'nin Suriye'den çekileceği bir aldatmacadır. ABD Suriye'den ve bölgeden çekilmeyecektir. Halep savaşını kaybetmişti. Doğu Guta'nın Suriye rejiminin eline geçmesi ABD ve koalisyon güçlerine, cihatçı çetelerin dağılmasını da kapsayan, önemli bir başka darbe olmuştur. ABD tam da böylesi bir aşamada Suriye'den çekilirse, bu onun hegemonya kavgasında yenilgiyi peşinen kabullendiği anlamına gelecektir.

Dahası ABD'nin Suriye'de kalıcı olacağına pek çok emaresi bulunmaktadır. Sözelimi Menbic'de yeni askeri üsler tesis etmekte ve kilometreler uzunluğunda takviye güç konvoyları göndermektedir. Sahada çok sayıda askeri uzman cirit atmaktadır. İngiltere ve Fransa ile yaptıkları kirli ve karanlık planlar diğer örneklerdir. Suudiler, BAE, Mısır ve İsrail'den oluşan yeni şer eksenini de bu amaçlıdır. Tüm bunları Akdeniz'de bir tehdit abidesi gibi gezinip duran savaş gemileri tamamlamaktadır.

Kaldı ki ABD'nin bölgedeki işbirlikçileri de onun kalmasını istemekte, bunun için ne gerekiyorsa yapmaya hazır olduklarını belirtmektedirler. Suudiler ABD gitmesin diye çırpınıyor, Trump'ın kalıcı olmak için talep ettiği petrodolar musluğunu sonuna kadar açıyorlar. Suudi kralı Salman'ın oğlu veliyaht prens Muhammed bin Salman'ın İngiltere ziyareti bu amaçlıydı. Elysee Sarayı'nda Macron'a yine aynı çağrıyı yaptı.

Öncelikli olarak Suriye'nin suçlanıp, saldırının bugünkü boy hedefi yapılması yanıltıcıdır. Asıl hedef Rusya'dır. Trump'ın "Rusya bekle füzeler geliyor, akıllı ve güzel füzeler" şeklindeki tweetleri bunu çok iyi anlatmaktaydı. Tümü de biliyor ki ABD ve batılı emperyalist koalisyon sahadan çekilirse Rusya daha da güçlenecek, İran yükselişine devam edecek ve Suriye adım adım eski konumuna kavuşacaktır. Bu ise hepsinden önce İsrail'in başını ağrıtaçacak bir gelişme olur.

Sonuç olarak, ABD Suriye'de kalıcı olmak için her şeyi yapacağı gibi, bundan böyle daha bir saldırganlaşacaktır. Dolayısıyla, bundan sonra 'Suriye kimyasal silah kullandı' iddiasını daha çok duyacağız. Öyle görünüyor ki dananın kuyruğunun bu kez Suriye savaşı üzerinden kopması pek de uzak bir olasılık değildir.

Devrim toprağına düşen kır çiçeğı: Hatice Yürekli

Hatice Yürekli yoldaş kır çiçeklerini çok severdi. Kendisi de kır çiçeğiydi... Kır çiçekleri baharın müjdecisidir. Yoldaş baharın müjdecisi gibi devrimin müjdecisiydi. Ölümsüzleştiği için güzelleme olsun diye yapılan bir benzetme değil bu. Somut bir gerçeklik. Yoldaşı tanıyan herkes tıpkı kır çiçeklerinden bahseder gibi bahsediyor ondan.

Yarın devrim olacak demedi yoldaş. Ama kendini tüm samimiyeti ve içtenliğiyle devrim davasına adamıştı. Ki, onu tanıyan her yoldaş onunla devrimin müjdelendiğini görüyordu.

Hatice yoldaş devrimin müjdecisiydi. Çünkü Ümit yoldaşın ifadesiyle kazandığımız dava için "tereddüt etmeden ölüme yürüdü."

Hatice yoldaş 19 Aralık öncesinde sağlık açısından oldukça iyiydi. Ama 19 Aralık saldırısıyla birlikte Ölüm Orucu direnişini 8-9 gün su almada sürdürdü. Su almaya başladığında ise, yeterli miktarda su alacak sağlık durumundan uzaklaşmıştı. Daha Şubat ayı başında damlalıklıkla su alabildiğini duymuştuk. Ölüm Orucu direnişinde su alamamak ölüm sınırına gelmek anlamına geliyor.

Refakatçisi olan kardeşi Mart aylarının ortası veya Nisan başında, Hatice yoldaşa Adalet Bakanlığı ile yapılan görüşmeden bahsediyor umutla. Hatice yoldaş gerçekçi; bu görüşmeden de bir sonuç çıkmayacağını belirtiyor kardeşine.

Umutsuzluk mu yoldaşın davranışı? Hayır gerçekçilik. Umud bizzat kendisi, direnişi...

Hücre saldırısı asıl olarak devrimciler şahsında devrimi teslim almayı amaçlıyor. Sermaye devletinin asıl hedefi mekânsal olarak hücrelere koymak değil; yüreği umutsuzluk hücrelerinde teslim almak. Hatice yoldaş hiçbir zaman umutsuzluk hücrelerine girmedi.

Peki bir tür intihar mı? Ölüm Orucu direnişinde su almakta zorlanan biri ortalama 1 ay içinde ölümsüzleşir. Hatice yoldaş Şubat başında su almakta zorlanıyordu. 22 Nisan'da ölümsüzleşti. Bu iki buçuk ay bile Hatice yoldaşın yaşama bağlılığını göstermeye yetiyor.

Kır çiçeğı olan Hatice yoldaş, hücrelerin hemen yıkılmayacağını farkındaydı. Ama saldırının asıl hedefinin tutsaklar şahsında devrimi teslim almak olduğunu

biliyordu. Üstelik Hatice yoldaş sadece parti kurucularından bir yoldaş değil, partiydi. Yılların emeği, Habip ve Ümit yoldaşların kanlarıyla güçlenen partiydi O. Devrimi teslim almaya çalışanlara inat, tereddüt etmeden ölüme yürüdü Hatice yoldaş.

Hatice yoldaşın aşmamız gereken örnek bir yoldaş olması sadece ölüme tereddüt etmeden yürümesinden mi geliyor? Ölüm anındaki bu tereddütsüzlüğü devrim davası için her faaliyetteki tereddütsüzlüğünün doğal, hatta sıradan bir sonucudur.

Yoldaş her şeyi mükemmel yapıyordu demiyoruz. Ortaya çıkan sonuç zerrece mükemmel olmasa bile, mükemmel denemek bir çabayla yapmaya çalışıyordu. İçten, samimi bir sıcaklıkla yapmaya çalışıyordu.

Baharı ve devrimi müjdeleyen yoldaş 22 Nisan'da (2001) ölümsüzleşti. Devrim toprağına açan kır çiçeğı 22 Nisan'da toprağına düşerek tohum oldu.

Devrimin tohumlarından biri...

M. KURŞUN

Hapishanelerde Kızıl Bayrak'a keyfi engel

Bolu F Tipi Hapishanesi'nde *Kızıl Bayrak*, gönderilen kişinin "aboneliğı olmadığı" bahanesiyle geri gönderiliyordu.

Bunun üzerine Kızıl Bayrak 16 Mart 2018 tarihli 11. sayısı Bolu F Tipi Hapishanesi'nde bulunan devrimci tutsak Ali Gülmez'e 1 yıllık abonelik faturası ile gönderildi. Ne var ki bu sayı da Ali Gülmez'e verilmeyerek geri gönderildi.

1 yıllık abonelik faturasının da yer aldığı zarfta, Kızıl Bayrak'ın engellenmesine gerekçe olarak yine "abone olmaması" yer aldı.

"Yayınevinden gönderildiği anlaşılan postanın kuruma kabulü ve ilgisine teslimi için bedelinin ödendiğine dair herhangi bir abonelik bilgi ve belgesine ulaşılamamıştır" bahanesiyle gazetenin engellenmesi, hapishanelerdeki keyfiyetin göstergesi oldu.

Ayşe öğretmen bebeğıyle birlikte hapse giriyor

Kirli savaşın tüm yakıcılığıyla sürdüğü dönemde bir televizyon programına telefonla bağlanıp "Çocuklar ölmesin" dediği için öğretmen Ayşe Çelik'e verilen 1 yıl 3 aylık hapis cezası İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 2. Ceza Dairesi tarafından onandı.

Tutuklandığı dönemde henüz 2 aylık bir bebeğı olan Ayşe öğretmene verilen ceza, yapılan başvuru üzerine 20 Nisan 2018'e ertelendi.

Ayşe Çelik'in avukatı Mahsuni Karaman ise Anayasa Mahkemesi'ne (AYM) verilen cezanın bozulması talebiyle başvuruda bulundu. Ne var ki AYM başvuruyu şu ana dek dikkate dahi almadı. Ayşe Çelik'in avukatının Twitter hesabından paylaştığı bilgiye göre, Ayşe Çelik 20 Nisan Cuma günü, 6 aylık bebeğı Deran'la birlikte hapse girecek.

Merhaba Eksen Yayıncılık emekçileri

Ezen ile ezilenlerin sınıf kavgası olan 1 Mayıs İşçi Bayramınızı en içten dilekleriyle kutluyorum.

Sevgilerimle

Mehdi Boz

MKP dava tutsağı

2 Nolu T Tipi Hapishane

Bünyan/KAYSERİ

“Yolun düşerse kıyıya bir gün
ve maviliklerini enginin
seyre dalarsan,
dalgalara göğüs germiş oluları hatırla,
selamla, yüreğın sevgi dolu
çünkü onlar fırtınayla çarpıştılar
eşit olmayan savaşta
ve dipsizliğinde enginin ıpıp gitmeden
sana liman gösterdiler uzakta”
Pierre-Jean de Bérauger

**Hatice Yürekli yoldaş
devrim ve sosyalizm
mücadelemizde yaşıyor!**